

SPIS TREŚCI:

- I. Przedmiot, cel i zakres opracowania**
- II. Podstawa prawna opracowania**
- III. Materiały źródłowe**
- IV. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy**
- V. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego**
 - V.1. Cel i przedmiot planu
 - V.2. Powiązania z innymi dokumentami
 - V.3. Przeznaczenie terenów
 - V.4. Ustalenia ogólne mogące mieć wpływ na środowisko (wyciąg z uchwały)
 - V.5. Uzasadnienie projektu planu
- VI. Charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego i materiałów źródłowych**
 - VI.1. Położenie administracyjne i geograficzne
 - VI.2. Charakterystyka geologiczna, geomorfologiczna i glebowa
 - VI.3. Charakterystyka hydrogeologiczna i hydrologiczna
 - VI.4. Charakterystyka meteorologiczna i klimatyczna
 - VI.5. Charakterystyka akustyczna i pole elektromagnetyczne
 - VI.6. Charakterystyka przyrodnicza
 - VI.7. Charakterystyka urbanistyczno - kulturowa
 - VI.8. Walory krajobrazowe
 - VI.9. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia ochroną
 - VI.10. Uwarunkowania i powiązania przyrodnicze
- VII. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i zdolności do regeneracji oraz wnioski do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i inne dane**
 - VII.1. Ocena istniejącego stanu środowiska
 - VII.2. Ogólne dane ekofizjograficzne wraz z możliwościami rozwiązań ochronnych
 - VII.3. Zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu
 - VII.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji
 - VII.5. Położenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk oraz w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego
 - VII.6. Podstawowe dane dotyczące planowanej inwestycji oraz warunki wynikające z „raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”
- VIII. Skutki dla środowiska mogące wynikać z realizacji ustaleń planu wraz z oceną rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych i innych ustaleń planu**
 - VIII.1. Klimat, powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny
 - VIII.2. Gleba i surowce naturalne
 - VIII.3. Wody powierzchniowe i podziemne
 - VIII.4. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące
 - VIII.5. Gospodarka odpadami i ściekami
 - VIII.6. Ochrona przyrody (obszary chronione, formy ochrony) istotna z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu (w szczególności obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r, o ochronie przyrody)
 - VIII.7. Środowisko przyrodnicze i zmiany w krajobrazie
 - VIII.8. Dobra kultury i elementy zabytkowe
 - VIII.9. Wpływ na zdrowie ludzi
 - VIII.10. Zaopatrzenie w media
 - VIII.11. Oddziaływania skumulowane
- IX. Ocena zgodności projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenu z przepisami prawa**
 - IX.1. Zgodność z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi
 - IX.2. Zgodność z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska
 - IX.3. Ocena proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania a pozostałymi terenami
- X. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu**
- XII. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru.**
- XIII. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko**
- XIV. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania**
- XV. Rozwiązania alternatywne**
- XVI. Podsumowanie i streszczenie oraz wnioski**
- XVI. Bibliografia**
 - XVI.1. Materiały dokumentacyjne i źródłowe
 - XVI.2. Ważniejsze przepisy prawne

I. Przedmiot, cel i zakres opracowania

Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie wpływu na środowisko analizowanego obszaru i jego sąsiedztwa działań wynikających z uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Równocześnie prognoza formułuje warunki realizacji projektowanych ustaleń planistycznych pozwalające na zachowanie równowagi przyrodniczej i minimalizację ewentualnych ujemnych skutków. Jest dokumentem sporządzanym równoległe z projektem planu.

Powstała w toku prac dokumentacja przeznaczona jest na potrzeby ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren w rejonie ulicy Górskiej, Grzybowej i Góry Beskid – uchwała Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LVII/301/2014 z dnia 29 kwietnia 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu, zmieniona uchwałą Nr LXIV/346/2014 z dnia 21 października 2014r., którą doprecyzowano granice planu.

Ostatecznie uchwała obejmuje obszar ok.17,1 ha, terenu położonego w Szczyrku-Biła, w rejonie istniejących stoków narciarskich Góry Beskid.

Celem opracowania planu jest realizacja wniosku złożonego przez inwestora, która pozwoli mu na modernizację i rozbudowę kompleksu narciarskiego – poprzez wprowadzenie funkcji sportów zimowych wraz z zabudową usługową. Planuje się także zadbać o wprowadzenie w ramach ustaleń planu terenu miejsc pamięci narodowej. Analiza wykazała zgodność przewidywanych rozwiązań z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk.

II. Podstawa prawna opracowania

Obowiązek przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 7 listopada 2008r. Nr 199, poz. 1227 z późniejszymi zmianami).

W prognozie oddziaływania na środowisko dla opracowywanego projektu zmiany planu uwzględniono wymagania wynikające z obowiązujących przepisów a przede wszystkim z art. 51 ust.2 oraz art. 52 ust 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227) ze szczególnym uwzględnieniem wymagań określonych w uzgodnieniach zakresu i szczegółowości prognozy, które zostały zawarte w pismach:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (pismo z dnia 11.12.2014r. znak: WOOŚ.411.228.2014.AB),
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bielsku-Białej (z dnia 09.12.2014r. znak: ONS-ZNS/522/53/12P/14),

III. Materiały źródłowe

W celu wykonania prognozy oddziaływania na środowisko użyto materiałów wyjściowych – „Opracowania ekofizjograficznego do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004), „Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, opracowań tematycznych, opracowań kartograficznych.

Materiały wykorzystywane w toku prac zostały udostępnione przez Urząd Miasta w Szczyrku, Nadleśnictwo Bielsko, pochodzą ze zbiorów własnych autora oraz ogólnodostępnych w Internecie zasobów. Dokumenty i materiały źródłowe sporządzone zostały przez specjalistów z wielu odrębnych dziedzin. Zaliczono tutaj tego typu dokumenty ja: polityki i strategie rozwoju, ekspertyzy, programy ochrony, ekofizjografie i prognozy oddziaływania na środowisko a także raporty, decyzje środowiskowe oraz wyniki badań monitoringowych stanu środowiska itp. Wykorzystane materiały ujęte są w bibliografii.

IV. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W okresie sporządzania niniejszego opracowania nie było przepisów prawnych określających metody sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza jest wynikiem wielopłaszczyznowych analiz i szacowań zagadnień określonych w obowiązujących przepisach szczególnych na tle istniejących uwarunkowań ekofizjograficznych ze szczegółowością odpowiednią do tworzonego dokumentu.

Sporządzając ją korzystano z dostępnych dokumentów i materiałów źródłowych sporządzonych przez specjalistów z wielu odrębnych dziedzin. Zaliczono tutaj tego typu dokumenty ja: polityki i strategie rozwoju, ekspertyzy, programy ochrony, ekofizjografie i prognozy oddziaływania na środowisko a także raporty, decyzje środowiskowe oraz wyniki badań monitoringowych stanu środowiska itp.

Wykonano część kartograficzną opracowania, zawierającą podstawowe zagadnienia z zakresu ochrony środowiska i przyrody.

V. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

V.1. Cel i przedmiot planu

Celem projektu planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie nowego przeznaczenia i warunków zagospodarowania dla terenu wskazanego w uchwałach:

- Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LVII/301/2014 z dnia 29 kwietnia 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren w rejonie ulicy Górskiej, Grzybowej i Góry Beskid,
- Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LXIV/346/2014 z dnia 21 października 2014r. zmieniającej uchwałę Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LVII/301/2014 z dnia 29 kwietnia 2014r., którą doprecyzowano granice planu.

Celem opracowania zmiany planu jest plan modernizacji i rozbudowy ośrodka narciarskiego opartego o tradycje stoków narciarskich góry Beskid w Szczyrku-Biłej.

Uchwałę podjęto na podstawie wniosku złożonego przez Inwestora.

Obszar planu znajduje się obecnie w obrębie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu obejmuje:

1. Rysunek planu w skali 1:1000 wraz z wyrysami ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy z oznaczeniem granic obszaru objętego planem;
2. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu
3. Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

V.2. Powiązania z innymi dokumentami

Plan opracowany został w powiązaniu z:

- 1) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Szczyrk,
- 2) „Opracowaniem ekofizjograficznym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004),
- 3) Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LVII/301/2014 z dnia 29 kwietnia 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren w rejonie ulicy Górskiej, Grzybowej i Góry Beskid,
- 4) Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LXIV/346/2014 z dnia 21 października 2014r. zmieniającej uchwałę Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LVII/301/2014 z dnia 29 kwietnia 2014r., którą doprecyzowano granice planu.

V.3. Przeznaczenie terenów

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zmienia przeznaczenie terenów przyjęte dotychczasową uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku i ustala nowe.

Projekt przewiduje wprowadzenie do obszaru następujących funkcji (przeznaczenia terenu):

- 1) **MN** – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 2) **UT, UTz** – tereny usług turystyki i sportu;
- 3) **USz** – tereny sportów zimowych;
- 4) **ZP** – teren miejsc pamięci narodowej;
- 5) **R** – teren rolniczy;
- 6) **ZL** – teren lasów;
- 7) **WS** – teren wód powierzchniowych śródlądowych;
- 8) **KDPJ** – teren ciągu pieszo-jezdnego;
- 9) **KDD** – tereny drogi publicznej – droga dojazdowa.

Bilans form przeznaczenia terenu:

FORMA PRZEZNACZENIA TERENU	POW. [ok. w %]
MN	0,48
UT, UTz	0,19
USz	79,46
ZP	0,50
R	0,87
ZL	11,66
WS	3,43
Komunikacja	0,97

Zasady zagospodarowania (parametry, wskaźniki i zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów) mogące mieć wpływ na środowisko zostały przytoczone w rozdziałach poniżej.

V.4. Ustalenia ogólne mogące mieć wpływ na środowisko (wyciąg z uchwały):

Rozdział 2 - Zasady ochrony i kształtowania ład przestrzennego:

1. W zakresie ochrony elementów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
 - 1) warunki sytuowania nośników reklamowych:
 - a) wolnostojących:
 - powierzchnia reklamowa nie większa niż 3 m kw.,
 - dla terenu UT 01, powierzchnia reklamowa nie większa niż 12 m kw.,
 - wysokość nie większa niż 4 m (licząc od poziomu terenu istniejącego przy obiekcie do najwyżej umieszczonego elementu nośnika reklamowego),
 - o ile przepisy Rozdziałów: 5 i 7 nie stanowią inaczej,
 - b) zlokalizowanych na ogrodzeniach:
 - powierzchnia reklamowa nie większa niż 3 m kw.,
 - dla terenu UT 01, powierzchnia reklamowa nie większa niż 12 m kw.,
 - dopuszczenie lokalizacji na działkach, na których prowadzona jest działalność usługowa,
 - poniżej wysokości 3 m (licząc od poziomu terenu istniejącego od strony ogrodzenia, na którym będzie sytuowany nośnik reklamowy do najwyżej umieszczonego elementu),
 - o ile przepisy Rozdziałów: 5 i 7 nie stanowią inaczej,
 - c) mocowanych na elewacjach budynków:
 - powierzchnia reklamowa nie większa niż 3 m kw. na jednej elewacji,
 - dla terenu UT 01, powierzchnia reklamowa nie większa niż 12 m kw.,
 - umieszczanie poniżej wysokości 4 m (licząc od poziomu istniejącego terenu od strony elewacji, na której będzie sytuowany nośnik reklamowy do najwyżej umieszczonego elementu),
 - zakaz lokalizacji na powierzchni dachu i przestrzeni ponad dachem;
 - o ile przepisy Rozdziałów: 5 i 7 nie stanowią inaczej;
 - 2) nieprzekraczalna linia zabudowy od drogi KDD – 5 m od linii rozgraniczających, zgodnie z Rysunkiem planu;
2. W zakresie kształtowania elementów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
 - 1) zakaz realizacji od strony dróg publicznych i wewnętrznych ogrodzeń składających się z betonowych i żelbetowych elementów prefabrykowanych;
 - 2) nakaz zagospodarowania zielenią urządzoną działek, na których znajdują się urządzenia i obiekty związane z funkcjonowaniem sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej;
 - 3) maksymalna wysokość obiektów budowlanych w obszarze planu: 16 m, o ile przepisy Rozdziału 7 nie stanowią inaczej;
 - 4) nakaz stosowania płotków śniegowych na spadzistych dachach budynków.

Rozdział 3 - Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

1. W zakresie ogólnym:
 - 1) zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem: sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej oraz za wyjątkiem dopuszczeń zawartych w pkt 2;
 - 2) dla terenów oznaczonych na Rysunku planu symbolami USz, UT dopuszczenie realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.
2. W zakresie ochrony powietrza:
 - 1) nakaz zastosowania do celów grzewczych systemów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych technikach grzewczych.
3. W zakresie ochrony wód podziemnych i powierzchniowych oraz gruntów:
 - 1) nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem;
 - 2) nakaz odprowadzenia ścieków - zgodnie z § 13 ust. 2;
 - 3) nakaz odprowadzania wód deszczowych i roztopowych – zgodnie z §13 ust. 3;
4. W zakresie ochrony przed hałasem:
 - 1) zakaz przekraczania dopuszczalnych norm hałasu na terenach akustycznie chronionych, tj. na terenach oznaczonych symbolami:
 - a) MN – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b) USz, UT, UTz – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.
5. W zakresie gospodarki odpadami:
 - 1) prowadzenie gospodarki odpadami, z uwzględnieniem ich segregacji, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi z zakresu gospodarki odpadami i ochrony środowiska;
 - 2) zakaz lokalizacji składowisk odpadów;
 - 3) zakaz działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów;
 - 4) segregacja i magazynowanie odpadów po spełnieniu wymogów określonych przepisami z zakresu ochrony środowiska.
6. W zakresie ochrony przeciwpożarowej:
 - 1) nakaz zapewnienia dróg pożarowych oraz zaopatrzenia w wodę w dostosowaniu do wymagań określonych w przepisach odrębnych.

Rozdział 4 - Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

1. W planie, z uwagi na wymogi ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej wskazuje się założenia urbanistyczne podlegające ochronie konserwatorskiej OK.

2. Wyznacza się strefy OK – ochrony konserwatorskiej, należy do nich:
 - 1) OK2 – zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Biła”;
 - 2) OK4 – zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Porębskie Pole”.
3. W zasięgu strefy OK obowiązuje:
 - 1) utrzymanie istniejących zasadniczych elementów układu urbanistycznego, historycznej sieci dróg, zabudowy w gospodarstwach rolnych oraz elementów krajobrazu naturalnego takich jak: wody powierzchniowe, jary, zieleń naturalna;
 - 2) rehabilitacja i rewaloryzacja istniejącej zabudowy oraz historycznych układów przestrzennych i elementów rozplanowania wsi;
 - 3) ochrona historycznych założeń zieleni.

Rozdział 5 - Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych

1. Przestrzeń publiczną w planie obejmują tereny oznaczone symbolami: KDD oraz ZP.
2. W obrębie terenów wymienionych w ust. 1 ustala się:
 - 1) zakaz lokalizacji reklam i tablic informacyjnych, za wyjątkiem znaków wymienionych w przepisach o znakach, sygnałach oraz znakach informacyjnych ustawianych przez gminę, w tym dotyczących obiektów użyteczności publicznej;
 - 2) dopuszczenie realizacji ścieżek i tras rowerowych wraz z tablicami informującymi o ich przebiegu, a także szlaków pieszych, turystycznych wraz z niezbędnymi informacjami;
 - 3) wielkość powierzchni tablic, o których mowa w pkt 1 i pkt 2 od 0,5 do 3 m kw.;
 - 4) dopuszczenie stosowania oświetlenia eksponującego walory architektoniczne, elementy zieleni urządzonej;
 - 5) nakaz uwzględnienia zapisów Rozdziału 7 dla poszczególnych terenów.

Rozdział 6 - Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

§ 11

1. Podstawowy system komunikacyjny obszaru planu będzie tworzyć układ dróg publicznych, położonych w granicach terenu o symbolu KDD.
2. Uzupełnieniem podstawowego systemu komunikacyjnego są wyznaczone i niewyznaczone na Rysunku planu drogi wewnętrzne, ciągi pieszo-jezdne i trasy rowerowe.
3. Modernizacja i rozbudowa podstawowego i uzupełniającego układu komunikacyjnego polegać będzie na remontach i przebudowach istniejących dróg wraz z towarzyszącymi im infrastrukturą oraz poszerzeniach istniejących dróg.
4. Ustala się szerokość dróg wewnętrznych, ciągów pieszo-jezdnym nie wyznaczonych na Rysunku planu dla wszystkich terenów na nie mniej niż 5 m.
5. Zakaz lokalizacji ogrodzeń w terenach przeznaczonych pod drogi publiczne.
6. System komunikacyjny obszaru planu łączyć będzie się z zewnętrznym układem komunikacyjnym poprzez ulice Grzybową oraz Górską.

§ 12

1. Zakaz lokalizacji miejsc postojowych w terenach oznaczonych symbolami: R, USz, ZP, ZL, Ws
2. Dopuszcza się realizację miejsc postojowych jako parkingów naziemnych i podziemnych, pasów postojowych i zatok przyulicznych oraz w garażach.
3. Zakaz lokalizacji garaży wielopiętrowych.
4. Obowiązek zabezpieczenia miejsc postojowych – odrębnie dla każdego z terenów.

§ 13

W zakresie infrastruktury technicznej ustala się:

1. zaopatrzenie w wodę na cele komunalne i ochronę przeciwpożarową, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) zaopatrzenie w wodę z miejskiej sieci wodociągowej;
 - b) dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z własnych ujęć wód.
2. odprowadzanie i oczyszczanie ścieków bytowo-gospodarczych, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej;
 - b) odprowadzanie ścieków do indywidualnych oczyszczalni ścieków;
 - c) odprowadzanie ścieków do szczelnych osadników opróżnianych okresowo.
3. odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1;
 - b) możliwość odprowadzenia wód deszczowych i roztopowych za pomocą rozwiązań indywidualnych, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1;
 - c) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.
4. zaopatrzenie w energię elektryczną, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) obszar planu zasilany będzie za pośrednictwem napowietrznej i kablowej sieci średniego (SN) i niskiego napięcia (nN) oraz stacji transformatorowych SN/nN;
 - b) modernizacja istniejących sieci będzie realizowana poprzez remonty, przebudowę linii elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia oraz stacji transformatorowych, wraz z przyłączami do budynków;
 - c) rozbudowa sieci będzie realizowana poprzez budowę nowych linii elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia oraz stacji transformatorowych, wraz z przyłączami do budynków;
 - d) lokalizacja stacji transformatorowych, z zapewnieniem dojazdu od strony istniejących i projektowanych dróg;
 - e) zaopatrzenie terenów dróg w oświetlenie, poprzez remonty, przebudowę istniejących oraz budowę nowych sieci i urządzeń;
 - f) dopuszcza się remont, rozbudowę i przebudowę istniejących sieci urządzeń elektroenergetycznych oraz budowę nowych, zarówno w wykonaniu napowietrznym jak i kablowym.
5. zaopatrzenie w gaz, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) obszar planu zasilany będzie za pomocą sieci średnioprężnej;
 - b) dopuszcza się zaopatrzenie terenów w gaz za pomocą indywidualnych źródeł.

6. zaopatrzenie w energię ciepłą za pomocą indywidualnych rozwiązań z uwzględnieniem ustaleń zawartych w § 8 ust. 2.
7. obsługa w zakresie telekomunikacji, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) dopuszcza się budowę sieci telekomunikacyjnej oraz urządzeń radiowych telefonii bezprzewodowej;
 - b) realizacja sieci i urządzeń zapewniających dostęp do ruchomej, publicznej sieci telefonicznej oraz internetu szerokopasmowego.

Rozdział 8 - Granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwaniem się mas ziemnych

§ 15

W granicach planu nie występują tereny i obszary górnicze.

§ 16

1. Wyznacza się obszary zagrożone ruchami masowymi – zgodnie z Rysunkiem planu.
2. W terenach zagrożonych ruchami masowymi ziemi każdą inwestycję budowlaną należy poprzedzić rozpoznaniem i analizą warunków geologicznych pod kątem występowania niekorzystnych zjawisk geodynamicznych, w tym osuwisk.
3. Dla terenów zlokalizowanych w obszarach zagrożonych ruchami masowymi ustala się:
 - 1) nakaz wprowadzania i utrzymania szaty roślinnej ograniczającej erozję stoku;
 - 2) zakaz odprowadzania wód opadowych i ścieków do gruntu;
 - 3) nakaz odprowadzania wód opadowych, z terenów przeznaczonych pod zabudowę, poza obręb stoku w sposób uniemożliwiający gromadzenie się wód w gruncie i na powierzchni terenu;
 - 4) nakaz projektowania zabudowy w sposób ograniczający obciążenie stoku oraz utratę jego stabilności. Odstępstwo winno wynikać wprost z indywidualnych dokumentów geologicznych o których mowa w przepisach odrębnych z zakresu budownictwa.

§ 17

Obszar objęty planem znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego oraz w jego otulinie – zgodnie z Rysunkiem planu, w którym zasady zagospodarowania terenów regulują przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody oraz Rozporządzenia Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998 roku w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

§ 18

Obszar planu położony jest w obszarze głównego zbiornika wód podziemnych GZWP-348 „Beskid Śląski” wymagający najwyższej ochrony zasobów wodnych.

V.5. Uzasadnienie projektu planu

Teren planu i analizy stanowi częściowo obszar istniejących od 1981r. tras narciarskich, także oświetlonych, na stokach góry Beskid. Ośrodek wyposażony jest w przestarzałą, nie spełniającą współczesnych standardów, infrastrukturę. Składają na nią: wyciąg orczykowy, instalacja oświetleniowa, bar, sanitariat i wypożyczalnia sprzętu sportowego.

Powierzchnia planu i analizy wynosi 17,1 ha.

Potrzeba opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z konieczności modernizacji oraz planów rozbudowy ośrodka, mających na celu przywrócenie w Szczyрку-Biłej tradycji narciarskich. Planuje się stworzenie nowoczesnego i atrakcyjnego ośrodka z towarzyszącą mu, niezbędną infrastrukturą.

Właściciel terenu złożył wniosek o wykonanie ww planu, co jest niezbędnym krokiem do prowadzenia inwestycji.

VI. Charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego i materiałów źródłowych

VI.1. Położenie administracyjne i geograficzne

Miasto Szczyrk położone jest w dolinie rzeki Żylicy, w południowej części woj. śląskiego, w powiecie bielskim – ok. 15 km na południe od Bielska-Białej i 17 km od Żywca. Powierzchnia miasta wynosi 39 km², przy długości ok. 8 km w ramach doliny rzeki Żylica.

Położenie Szczyrku w Polsce i Powiecie Bielskim

Zgodnie z podziałem Polski na mezoregiony fizycznogeograficzne wg Kondrackiego obszar Miasta Szczyrk należy do:

- podobszar „Karpaty i Podkarpacie”
- prowincji „Karpaty Zachodnie”
- podprowincji: „Zewnętrzne Karpaty Zachodnie”,
- makroregionu „Beskidy Zachodnie” (513. 4-5)
- mezoregionu „Beskid Śląski” (Pasma Wiślańskie)

Góra Beskid (wys. 850 m.n.p.m.) otacza od południowego zachodu dolinę Białej i przechodzi ku Przełęczy Karkoszczonka. Przedsięwzięcie obejmuje północno-wschodnie stoki góry Beskid.

VI.2. Charakterystyka geologiczna, geomorfologiczna i glebowa

Miasto i Gmina Szczyrk położona jest w obrębie utworów fliszu karpackiego (piaskowce i łupki z dodatkiem zlepieńców, margli i wapieni). W części S-W i W miasta zalegają piaskowce godulskie wieku kredowego, w części E miasta leżą piaskowce krośnieńskie. Piaskowce godulskie są skałami twardymi, drobnoziarnistymi o spoiwie z reguły krzemionkowo-węglanowym. Na silnie kamienistej zwietrzelinie tych piaskowców powstają gleby skrytobelicowe i belicowe stanowiące siedlisko borów mieszanych i lasów mieszanych. Piaskowce mogą mieć zastosowanie w budownictwie i drogownictwie.

W dolinie rzeki Żyłicy, w pasie o szerokości 200 – 300 m, koncentrują się utwory żwirowo – piaszczyste.

Beskid Śląski ma charakter jednolitej wyspy górskiej o wyrównanych liniach grzbietów, o wysokościach grzbietów dochodzących do 1200 m. Charakteryzuje się dużą zwartością i masywnością bloków skalnych, zbudowanych z piaskowców godulskich i istebniańskich (w części północnej) oraz magurskich (w części południowej). Na północy ten wał górski obniża się wysokim progiem ku Pogórzcu Śląskiemu.

Beskid Śląski dzieli się na dwie części: północną i południową, w obrębie której znajduje się Szczyrk.

Obecnie na rzeźbę wpływ mają: proces nadbudowywania dolin rzecznych przez osady powodziowe, procesy wietrzenia, głównie chemicznego, procesy osuwania, spęszczania i spłukiwania stoków. Erozja w górach ma najistotniejszy wpływ na obecnie przebiegające procesy rzeźbotwórcze oraz ma przełożenie w postaci akumulacji materiału na przedpolu. W obrębie dolin i na stokach powszechnym jest spęszczanie pokrywy zwietrzelinowej oraz ruchy osuwiskowe.

W Beskidzie Śląskim występują wychodnie skalne i jaskinie, w tym największe jaskinie fliszu karpackiego. Wg dostępnych danych (Speleoklub Beskidzki) liczba jaskiń wynosi 347.

Stoki charakteryzują się predyspozycjami do wystąpienia osuwisk. Występują liczne osuwiska czynne, ustabilizowane i nieczynne oraz obszary predysponowane do wystąpienia ruchów masowych.

Na przedmiotowym obszarze nie ma czynnych osuwisk, jednak ze względu na nachylenie zbocza teren uznano jako predysponowany do powstawania osuwisk.

Na terenie miasta Szczyrk udokumentowane złoża kopalin występują w postaci odkrywek: piaskowca (Salmopol, nieczynna), gliny (Gronicek, do produkcji cegły palonej).

W rejonie przedsięwzięcia nie eksploatuje się żadnych surowców mineralnych.

Miasto w przewadze położone jest na wysokości ok. 460 – 600 m.n.p.m. Różnica wysokości całości terenu zabudowanego wynosi ok. 440 m, gdyż zabudowania spotyka się też znacznie wyżej, aż do ok. 900 m.n.p.m. Obserwuje się ekspansję miasta na stoki górskie.

Od północy i północnego zachodu szczyrk otoczony jest grupą górską Klimczoka – Magura (1095 m), Klimczok (1119), Trzy Kopce (1060). W kierunku zachodnim od Przełęczy Karkoszczonka otaczają Szczyrk: Beskid (850), Kotarz (965), Grabowa (905) do Przełęczy Salmopol. Na południu wznoszą się: Malinów (1095), Malinowska Skała (1150), Małe Skrzyczne (1201), Skrzyczne (1257), Hala Jaworzyna, Skaliste (864).

Przedmiotowy obszar położony jest w obrębie północnych-wschodnich stoków góry Beskid, opadających w kierunku do doliny potoku Biała.

Wysokości bezwzględne, obszaru objętego uchwałą końcową, wynoszą od ok. 580 do 850 m.n.p.m., co daje wysokość względną ok. 270 m.

Utwory czwartorzędowe stoków reprezentują pokrywy zwietrzelinowe, koluwalne i deluwialne wieku plejstocénskiego i holocénskiego.

Teren planu pokrywają głównie gleby brunatne, związane z fliszem karpackim.

VI.3. Charakterystyka hydrogeologiczna i hydrologiczna

WODY PODZIEMNE

Z danych literaturowych wynika, że na terenie Szczyrku nie występują podziemne wody wgłębne.

Poziom wód przedczwartorzędowych związany jest z godulskimi warstwami piaskowców i występuje w porach i szczelinach. Warstwy godulskie zasilane są infiltracyjnie. Wodonośność tych utworów jest duża.

wschodnim, żłobiąc dolinę słoneczną i osłoniętą od północnych i zachodnich wiatrów. Całkowita długość potoku wynosi około 3,3 km, na prawie 2/3 długości płynie on wzdłuż ulicy Górskiej.

Trasy narciarskie nie przecinają żadnych cieków wodnych.

Obowiązek badania i oceny jakości wód powierzchniowych w ramach PMŚ wynika z art. 155a ust.2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2012r. poz.145), przy czym zgodnie z ust. 3 tego artykułu badania jakości wód powierzchniowych w zakresie elementów fizykochemicznych, chemicznych i biologicznych należą do kompetencji wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Zgodnie z Programem Państwowego Monitoringu Środowiska województwa śląskiego na lata 2010-2012 (www.katowice.pios.gov.pl), w ramach podsystemu monitoringu jakości wód powierzchniowych realizowano zadania:

- badania i ocena stanu rzek,
- badania i ocena potencjału ekologicznego i stanu chemicznego zbiorników zaporowych.

Zasadnicze cele, priorytety, zadania dotyczące ochrony zasobów wód przed zanieczyszczeniem sprecyzowano w „Programie ochrony środowiska miasta Szczyrk”:

Są to:

- Przywrócenie czystości wód powierzchniowych, ochrona zasobów wód podziemnych oraz zapewnienie mieszkańcom wody o wysokiej jakości,
- minimalizacja zagrożeń spowodowanych klęskami powodzi, poprzez:
 - rozbudowę sieci kanalizacyjnej i deszczowej,
 - ograniczenie ilości ścieków nieczyszczonych,
 - ograniczenie strat wody związanych z przesyłem i poprawa zaopatrzenia ludności w wodę,
 - ochrona wód powierzchniowych i podziemnych,
 - opracowanie planów ochrony przeciwpowodziowej,

W cyklu pomiarowym 2010-2012 badania monitoringowe prowadzono w 201 punktach pomiarowych zlokalizowanych na 162 jednolitych częściach wód powierzchniowych. Badaniami objęte były rzeki – 179 punktów oraz zbiorniki zaporowe – 22 punkty. Ilościowe zestawienie badanych JCWP oraz punktów pomiarowych w regionach wodnych oraz zlewniach 3 poziomu wg Komputerowej Mapy Podziału Hydrograficznego Polski

Szczegółowe oceny w punktach pomiarowych oraz w jednolitych częściach wód powierzchniowych zamieszczono na stronie internetowej Inspektoratu: www.katowice.pios.gov.pl.

W ramach oceny stanu i potencjału ekologicznego Jednolitych Części Wód Powierzchniowych zlewnię Żylicy zakwalifikowano do wód o stanie ZŁYM, jednak niezagrożone nieosiągnięciem stanu dobrego.

Wystąpienia stanów powodziowych związane są głównie z opadami atmosferycznymi w zlewni.

Na potrzeby wykonania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wykonano „Ekspertyzę hydrologiczną zagrożeń powodziowych na obszarze miasta Szczyrk” przez Towarzystwo Urbanistów Polskich – Zakład Planowania Przestrzennego w Katowicach (Katowice, 1998r.). Wykonano również w RZGW w Krakowie „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nie obwałowanych w zlewni Soły” (2004r.). **Teren planu nie podlega okresowym zalewom.** Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej sukcesywnie i terminowo wdraża postanowienia Dyrektywy Powodziowej. **Obszar opracowania znajduje się poza wyznaczonymi obszarami zagrożenia podtopieniami oraz obszarami wskazanymi na mapach zagrożenia powodziowego i mapach ryzyka powodziowego.**

Do czasu przekazania oficjalnego pełnej cyfrowej formy map jednostkom administracji, **nie stanowią one podstawy przy uzgadnianiu dokumentów w zakresie planowania przestrzennego.**

VI.4. Charakterystyka meteorologiczna i klimatyczna

Miasto Szczyrk położone jest wg regionalizacji klimatycznej Romera w podkarpackiej dzielnicy klimatycznej. Na obszarze tym ścierają się ze sobą masy powietrza kontynentalnego i polarno – morskiego. Dominują te drugie (ok. 60 %). Masy powietrza zwrotnikowe i arktyczne stanowią jedynie ok. 6%.

Wszelkie dane ogólne oraz zawarte w niniejszym opracowaniu, dotyczące warunków klimatycznych i meteorologicznych pochodzą ze stacji meteorologicznych na Skrzycznym i w Szczyrku.

TEMPERATURA POWIETRZA

Średnia temperatura roczna = +7,1°C

Średnia temperatura stycznia (I) = -1,8°C (-5,8°C na Skrzycznym)

Średnia temperatura lipca (VII) = +17,3°C (+11,4°C na Skrzycznym)

Średnia liczba dni z temperaturą powyżej +25 °C = ok. 25 / rok

Średnia liczba dni z temperaturą poniżej +0 °C = ok. 150 / rok

Na temperatury występujące na terenie miasta Szczyrk i jego okolic wpływ mają wiatry fenowe, pod wpływem których temperatura wzrasta o ok. 3 °C oraz zjawisko inwersji temperatury.

Piętrowość klimatyczna różnicuje temperatury w trzech przedziałach:

- do wys. 670 m n.p.m. - piętro umiarkowanie ciepłe - średnia T roczna = +7 do +8 °C
- do wys. 980 m n.p.m. - piętro umiarkowanie chłodne - średnia T roczna = +4 do +6 °C
- powyżej wys. 980 m n.p.m. - piętro chłodne - średnia T roczna = +2 do +4 °C

OPADY

Średnia roczna suma opadów = 1200mm (max.=lipiec–1461mm, min.=luty–768 mm), Skrzyczne–do 1300 mm, Średnia liczba dni z zalegającą pokrywą śniegową = 90 - 160 dni / rok, o maksymalnej grubości pokrywy w styczniu. Ilość opadów różnicuje się wraz ze wzrostem wysokości.

Znaczne są różnice w związanej z wysokością długości okresu zalegania pokrywy śniegowej wynoszącej nawet do 160 dni w roku na wierzcholinie Beskidu Śląskiego.

OKRES WEGETACYJNY

Czas trwania okresu wegetacyjnego na Skrzyczem – ok. 165 dni

NASŁONECZNIE

Średnia dobową liczbą godzin słonecznych = 4 godz

Maksymalna wartość zachmurzenia = 70% (grudzień)

Minimalna wartość zachmurzenia = 55% (lipiec)

WIATRY

Składnik warunków atmosferycznych mający znaczny wpływ na kształtowanie klimatu miejscowego, zanieczyszczenie powietrza oraz urbanistykę i architekturę.

Na obszarze Szczyrk przeważają wiatry z kierunków S, W i S-W (30 %) o średniej rocznej prędkości 2 m/s. Występują, szczególnie w okresie wiosennym wiatry halne(40%). Cisze stanowią 27% obserwacji. Na wiatry narażone są szczególnie szczyty i stoki oraz odsłonięte tereny pogórza.

Do wysokości 500 m.n.p.m. Szczyrk charakteryzuje bioklimat łagodnie bodźcowy. Korzystny wpływ mają kompleksy leśne, które łagodzą klimat, także poprzez osłabienie oddziaływania wiatru.

VI.5. Charakterystyka akustyczna i pole elektromagnetyczne

Głównym źródłem hałasu kształtującym klimat akustyczny na terenie miasta jest ruch drogowy wzdłuż układu komunikacyjnego – drogi krajowej 942. W „Programie ochrony środowiska województwa bielskiego do roku 2015” rejon Szczyrk z uwagi na w/w drogę został zaliczony do tzw. „strefy terenów o warunkach akustycznych niekorzystnych, lecz dopuszczalnych” („strefa znacznej uciążliwości w dzień i bardzo znacznej w noc”). Równoważny poziom hałasu określono na 65 – 70 dB).

Określono następujące przekroczenia:

- w dzień – 5 – 20 dB,
- w nocy (wewnątrz budynków) – 10 – 15 dB,

Wskazano m. In. konieczność ekranowania tras przy przekroczeniach dopuszczalnych poziomów hałasu o ponad 10 dB

Uciążliwość nie ma wpływu na tereny chronione.

W analizowanym terenie brak źródeł hałasu.

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wartości dopuszczalne dla hałasu od dróg, linii kolejowych oraz pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu określono w tabeli nr 3.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art.113 ww. ustawy.

Podstawowym aktem regulującym zasady ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi jest ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. Ochrona przed polami elektromagnetycznymi polega na zapewnieniu najlepszego stanu środowiska poprzez:

- utrzymywanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach,
- zmniejszenie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane.

Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia emitującego pola elektromagnetyczne, które są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko są obowiązani do wykonywania pomiarów pól elektromagnetycznych w środowisku bezpośrednio po rozpoczęciu użytkowania oraz każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji. Szczegółowe ustalenia dotyczące pomiarów oraz dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku zawiera Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych (Dz. U. Nr 192, poz.1883). Wszelkie urządzenia emitujące pole elektromagnetyczne aby mogły być eksploatowane muszą spełniać określone specjalnymi przepisami warunki.

Źródłem emitowania promieniowania są między innymi:

- elektromagnetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia,
- stacje radiowe i telewizyjne,
- łączność radiowa, w tym CB radio, radiotelefony i telefonia komórkowa,
- stacje radiolokacji i radionawigacji.

Wszystkie te systemy są źródłami promieniowania elektromagnetycznego emitowanego w szerokim zakresie częstotliwości i o różnych poziomach wartości natężenia pola elektromagnetycznego.

Znaczenie tego oddziaływania w ostatnich latach rośnie, m.in. z powodu rozwoju radiokomunikacji oraz powstawania coraz większej liczby stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych. Dodatkowymi źródłami promieniowania niejonizującego są stacje bazowe telefonii komórkowych, systemów przywoławczych, radiotelefonicznych, alarmowych, komputerowych, itp., pokrywających coraz większą siecią obszary dużych skupisk ludności.

Wymieniony rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też zwiększenie na mapie kraju liczby miejsc o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania. Należy jednak zauważyć, że wzrost poziomu tła elektromagnetycznego nie zwiększa jak dotychczas zagrożenia środowiska i ludności. Nadal poziom promieniowania w tle pozostaje wielokrotnie niższy od natężeń, przy których możliwe jest jakiekolwiek szkodliwe oddziaływanie na organizm ludzki. Nie dotyczy to jednak pól elektromagnetycznych w bezpośrednim otoczeniu wszelkiego rodzaju stacji nadawczych, które lokalnie w odległościach zależnych od mocy i konstrukcji stacji mogą posiadać natężenie o poziomie uznawanym za aktywne pod względem biologicznym. Może to mieć miejsce również w przypadkach nakładania się oddziaływań kilku źródeł.

Skutki oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na organizmy żywe nie są jeszcze w pełni rozpoznane. Dotychczasowe badania wykazały, że oddziaływanie to zależy przede wszystkim od częstotliwości fal, ich polaryzacji i cech organizmu. Pochłonięta przez organizm energia fali jest przetwarzana na inne formy energii.

Przy częstotliwościach pól poniżej kilkuset kHz, dominuje indukowanie się w ciele prądów elektrycznych, stymulujących tkanki elektrycznie pobudliwe. Przy częstotliwościach pól powyżej 1 MHz przeważa zamiana energii fal na ciepło, wydzielające się w komórkach organizmu. Częstotliwość rezonansowa, przy której występuje maksimum pochłaniania energii fal zależy od rodzaju organizmu. Dla organizmu ludzkiego wynosi ona około 70 MHz i jest dla człowieka najbardziej niebezpieczna. Poddawanie organizmu człowieka długotrwałemu i nadmiernemu wpływowi elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego o częstotliwościach wywołujących w komórkach efekty termiczne, powoduje zmiany i dolegliwości w narządzie wzroku, w układzie nerwowym, sercowo-naczyniowym, hormonalnym, w krwi, szpiku kostnym oraz w innych narządach.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych ustalono dla:

- terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową,
- miejsc dostępnych dla ludności.

Występowanie pól elektromagnetycznych o parametrach wyższych od dopuszczalnych w wolnej przestrzeni, niedostępnej dla ludzi, niezależnie od parametrów te pola charakteryzujących, nie jest uciążliwością w rozumieniu przepisów ochrony środowiska.

Polska posiada jeden z niższych na świecie dopuszczalnych limitów ekspozycji w zakresie ochrony ludności przed PEM, co oznacza, iż polskie przepisy prawne w odniesieniu do stacji bazowych telefonii komórkowej są jednymi z bardziej rygorystycznych.

Inwestycje z kategorii mogących pogorszyć stan środowiska wymagają odrębnej procedury administracyjnej, która ma na celu wyeliminowanie ewentualnego negatywnego oddziaływania na środowisko w tym na zdrowie ludzi.

Skutków oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na inne elementy środowiska dotychczas nie zaobserwowano. **Natomiast źródła promieniowania mogą w istotny sposób zmienić krajobraz.**

Z danych literaturowych wynika, że obserwuje się stały wzrost poziomów PEM. Po to, aby dobrze poznać charakterystykę tego zjawiska i śledzić jego zmiany, konieczne jest prowadzenie monitoringu pól elektromagnetycznych.

W Szczyrku przy ul. Orlej znajduje się punkt sieci monitoringowej, gdzie średnie natężenie pola elektromagnetycznego w roku 2012 wynosiło 0,71 V/m.

VI.6. Charakterystyka przyrodnicza

Obszar zajmowany przez gminę Szczyrk charakteryzuje się piętrowym układem roślinności, gdzie wyróżnić można następujące piętra: pogórza (pomiędzy 450 – 500 m.n.p.m.), regła dolnego (pomiędzy 500 - 1100 m.n.p.m.), regła górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.).

Lasy porastają w przewadze gleby brunatne, głównie kwaśne i bielcowe oraz opadowoglejowe. Nie posiadają nadzwyczajnego bogactwa florystycznego.

Lasy Nadleśnictwa Bielsko mają w przewadze funkcję ochronną. Funkcja gospodarcza stanowi ułamek procenta. Główną kategorią ochronności jest wodochronność lasów trwale uszkodzonych na skutek działalności przemysłu, także w miastach i wokół miast.

Na terenie Szczyrku lasy stanowią ok. 70% powierzchni miasta, są to w całości lasy ochronne. Dominują: las mieszany górski (47,4%) i las górski (36,4%), o przewadze drzewostanów świerkowych (71,9%), bukowych (18,2%) z domieszką dębu i jodły, sosnowych (8,8%).

Zespoły leśne obrębu Szczyrk (omówione szczegółowo w ramach opracowania ekofizjograficznego):

- żyzna buczyna karpacka,
- jaworzyna karpacka,
- kwaśna buczyna górską,
- zachodniokarpicka świerczyna górnoreglowa,
- sudecka świerczyna górnoreglowa,
- dolnoreglowy bór jodłowo – świerkowy.

Monokultury świerkowe, które występują w obszarze analizy, chorują i wymagają pilnej „przebudowy”. Drzewostan świerkowy przylegający do tras nie przedstawia większej wartości przyrodniczej.

Nadleśnictwo wchodzi w skład Leśnego Kompleksu Promocyjnego - „Lasy Beskidu Śląskiego”. Został on utworzony Zarządzeniem nr 30 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dn., 19.12.1994 r. (ZO-72-15/94). LKP „Lasy Beskidu Śląskiego” składa się z lasów Nadleśnictw: Bielsko, Wisła, Ustroń i Węgierska Górka. W przeważającej części są to tereny Beskidu Śląskiego, małe fragmenty należą do Beskidu Małego i Żywieckiego, a także Pogórza Śląskiego. Łączna powierzchnia LKP wg w/w Zarządzenia wynosi 39 780 ha.

Pod kątem faunistycznym obszar gminy Szczyrk zasiedla ok. 200 gatunków kręgowców, w tym: 25 gatunków ssaków, 134 gatunki ptaków, 5 gatunków gadów, 9 gatunków płazów, 12 gatunków ryb.

Na szczególną uwagę zasługują ssaki dawnej puszczy karpackiej, m. In.: borsuk, lis, wilk, jeleń, sarna, dzik. Dokładniejsze omówienie gatunków zawarte jest w opracowaniu ekofizjograficznym.

Beskid Śląski charakteryzuje się największą ilością jaskiń w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Największa z tych jaskiń znajduje się w Trzech Kopcach. (długość 947,5 m). Liczne są wychodnie skalne.

Większość terenu Szczyrku wchodzi w skład Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego i jego otuliny, co wprowadza szereg ograniczeń w zagospodarowaniu stanowi element ochrony tutejszej flory i fauny. Obszary podlegające ochronie prawnej opisane zostały w ramach podrozdziału VI.9.

Samą okolicę Szczyrku uznaje się pod względem przyrodniczym za mało atrakcyjną. Duże powierzchnie zajmują liczne wiatrołomy.

Na stoku góry Beskid dominują drzewostany świerkowe. Tylko na południowy-wschód od istniejącego wyciągu orczykowego znajduje się płat drzewostanu bukowego.

Istniejące dotychczas trasy narciarskie przecinają łąki górskie oraz tereny leśne. Trasy tworzą zwarte polany. Część ośrodka stanowiąca trasę narciarską obejmuje grunty rolne w użytkowaniu ornym lub łąkowym.

VI.7. Charakterystyka urbanistyczno – kulturowa

Obszar miasta Szczyrk jest użytkowany w następujący sposób:

- lasy – 67,7 %,
- użytki rolne – 25,1 %,
- osadnictwo – 7,0 %,

Gęstość zaludnienia wynosi ok. 144 os / km².

W Szczyрку występują obszary i obiekty objęte formami ochrony konserwatorskiej, w formie: stref konserwatorskich ścisłej ochrony „A” (3), stref konserwatorskich ochrony częściowej obiektu lub zespołu „B” (8), stref konserwatorskich ochrony ekspozycji obiektów zabytkowych „E” (5), stanowisk archeologicznych (2), stref historycznych założeń zieleni „Z” (3), obiektów w rejestrze zabytków (1), obiektów w ewidencji zabytków (44).

Żadna ze stref konserwatorskich nie obejmuje obszaru opracowywanego planu.

Teren nie znajduje się w obszarze objętym nadzorem archeologicznym.

W obszarze opracowania i bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz objęte ochroną konserwatorską, wpisane do ewidencji zabytków, obszary zabytkowe.

Krajobraz Szczyrku to głównie krajobraz kulturowy, związany z gospodarczą działalnością człowieka. Szczyrk jest miejscowością typowo turystyczną.

Do obszarów o szczególnych walorach widokowo – krajobrazowych należą:

- Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego,

- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Migdały”,
- **zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Biła”,**
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Porębskie Pole”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Czerna”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Łączny”,
- fragmenty zabudowy Salmopolu,
- otoczenie cmentarza komunalnego,
- otoczenie kościoła Matki Boskiej Królowej Polski,
- osie widokowe w kierunkach N i W na kościół Św. Jakuba,
- Salmopol – oś widokowa w kierunku W na kościół i cmentarz ewangelicko – augsburski,
- oś widokowa w kierunku S na prawy brzeg Żylicy,
- założenie zielone w kierunku ulic: Turystycznej i Orlej.

Na górnym skraju polany, pod samym grzbietem zachowały się fundamenty domu, w którym 23 stycznia 1945 r. hitlerowcy spalili żywcem Marię Pilch wraz z dwojgiem dzieci Antoniego Palucha, członka partyzanckiego oddziału w Brennej. Ich śmierć upamiętnia skromna tablica umieszczona opodal – lokalne miejsce pamięci – **POMNIK PAMIĘCI**. W chwili obecnej dostęp do miejsca pamięci istnieje od strony szlaku turystycznego i ścieżki spacerowej, sam pomnik zlokalizowany jest na trawniku. W miejscu tym odbywają się corocznie uroczystości gminne.

VI.8. Walory krajobrazowe

Teren miasta charakteryzuje się bardzo urozmaiconą rzeźbą terenu, na którą składają się wzgórza Beskidu Śląskiego, porozdzielane głębokimi dolinami potoków z centralną doliną rzeki Żylicy. Obszar miasta Szczyrk pozostaje w ścisłym związku krajobrazowym z otaczającymi pasmami Beskidu Śląskiego. Lokalizacja miasta w głębokiej i wąskiej dolinie Żylicy tworzy w miarę zwarty układ liniowy krajobrazu kulturowego – związanego z osadnictwem i działalnością człowieka. Zaliczyć należy do niej także działania związane z zagospodarowaniem turystyczno – sportowo – rekreacyjnym ulokowanym poza dolinami – na zboczach oraz w obrębie otaczających szczytów. Szczyty powiązane są licznymi szlakami turystycznymi.

Urozmaicony krajobraz Beskidu Śląskiego charakteryzują wielkie połacie lasów poprzerywane polanami, halami, polami uprawnymi i osiedlami, a z górskich szczytów rozciągają się rozległe panoramy

Do szczyрку dochodzi sześć szlaków turystycznych pieszych. Wewnątrz miasta znajdują się dodatkowe, krótkie szlaki łącznikowe. W granicach miasta znajduje się kilka ośrodków narciarskich wyposażonych w wyciągi lub kolejki górskie.

W budownictwie zanikają cechy regionalizmu, które powinny być kontynuowane we współczesnym budownictwie.

Walory krajobrazowo – widokowe Szczyрку i jego okolicy należą do bardzo wysokich i powinny podlegać najwyższej ochronie. Rejon Beskidów jest niewątpliwie jednym z najpiękniejszych terenów górskich w naszym kraju.

Góra Beskid jest bardzo atrakcyjna widokowo.

VI. 9. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia ochroną

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe,
- rezerваты przyrody,
- parki krajobrazowe,
- obszary chronionego krajobrazu,
- obszary Natura 2000,
- pomniki przyrody,
- stanowiska dokumentacyjne,
- użytki ekologiczne,
- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe,
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów.

Miasto Szczyrk charakteryzuje się wysokimi walorami przyrodniczymi, także objętymi ochroną.

„Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyрку obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004) szczegółowo omawia podlegające ochronie obszary a także chronione gatunki roślin i zwierząt.

Obszar planu objęty jest formami ochrony przyrody:

- granicami Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego,

- dolna część – otuliną ww Parku.

PARK KRAJOBRAZOWY BESKIDU ŚLĄSKIEGO

Powołany rozporządzeniem Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998r w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Obejmuje on powierzchnię 38 620 ha (z sąsiadującą otuliną 22 285 ha) w obrębie gmin: Bielsko – Biala, Brenna, Buczkowice, Goleszów, Istebna, Jaworze, Lipowa, Milówka, Radziechowy – Wieprz, Szczyrk, Ustroń, Węgierska Górka, Wilkowice, Wisła.

Zgodnie z ww rozporządzeniem został powołany w celu:

- zachowania oraz wzbogacenia cennych, występujących na terenie województwa zasobów przyrody, kultury i krajobrazu dla potrzeb rekreacji i nauki,
- stworzenia podstaw realizacji kompleksowego programu zrównoważonego rozwoju tych obszarów,
- propagowania idei ochrony przyrody poprzez prowadzenie działalności dydaktycznej i edukacyjnej,
- ochrony i kształtowania środowiska oraz gospodarki przestrzennej w obrębie poszczególnych parków krajobrazowych położonych w granicach województwa śląskiego zgodnie z rozporządzeniami o powołaniu parków krajobrazowych.

Park jest obszarem chronionym, ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe Beskidu Śląskiego a celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania, zgodnie z zasadami rozwoju zrównoważonego.

Obszar obejmuje tereny leśne dwóch pasm górskich - Czantorii (995 m n.p.m.) oraz Baraniej Góry (1 220 m n.p.m.). Na stokach Baraniej Góry znajduje się obszar źródliskowy Wisły. Biorą tu początek potoki Białej i Czarnej Wisłki.

Pasma Beskidu Śląskiego ma urozmaiconą budowę geologiczną, głównie zbudowane jest z piaskowców godulskich i istebniańskich, a część Pogórza Śląskiego z łupków i wapieni warstw cieszyńskich. Beskid Śląski charakteryzuje się bardzo ciekawą rzeźbą terenu. Góry te, mające układ pasmowy, posiadają dość duże różnice wysokości pomiędzy dnami dolin a szczytami oraz są poprzecinane głębokimi dolinami. Występuje tu szereg form skalnych, takich jak: progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe oraz różnorodne formy osuwiskowe - powierzchniowe i podziemne. Na terenie tym zinwentaryzowano 21 pojedynczych lub występujących grupowo skałek, część z nich objęto ochroną pomnikową. Beskid Śląski charakteryzuje się największą liczbą jaskiń i schronisk skalnych w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Do najciekawszych z w/w obiektów należą: jaskinia w Trzech Kopcach (najdłuższa nie krasowa jaskinia w Polsce – 947,5 m), Jaskinia Malinowska, Jaskinia Lodowa, Jaskinia Mokra.

Z obszaru Beskidu Śląskiego bierze swój początek Wisła. Jej źródła znajdują się w obrębie północno-zachodnich stoków Baraniej Góry, na wysokości 1 100 m. Zlewnia tej rzeki, wraz z dopływami, zajmuje największy obszar Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Niewielką powierzchnię zajmuje zlewnia Odry. W okolicy Koniakowa przebiega fragment europejskiego działu wodnego między zlewiskami Morza Czarnego i Bałtyku. Potoki Czadeczek i Krężelka należą już do zlewiska Morza Czarnego. Beskid Śląski jest rezerwuarem wodnym - znajdują się tu zbiorniki zaporowe (Zb. Wisła Czarne, Zb. Wodny Wapienica) pełniące rolę retencyjną, ale przede wszystkim służące jako magazyny wody pitnej.

Lasy Beskidu Śląskiego to głównie (około 70%) monokultury świerkowe. Dla każdego z pięter wysokościowo – klimatycznych występuje w innym typie:

- w piętrze pogórza - podgórski łęg jesionowy, nadrzeczna olszynka górską oraz dolneregłowy świerkowy bór na torfie – w dolinach potoków
- w piętrze regla dolnego – świerczyny pochodzenia wtórnego, lasy bukowe, jaworzyna górską (rzadziej jaworzyna karpacką), bór jodłowo - świerkowy

Buczyny Beskidu Śląskiego reprezentowane są przez dwa zespoły: kwaśną buczynę górską oraz żyzną buczynę karpacką. Kwaśne buczyny zajmują zwykle przygrzbietowe partie stoków, miejscami tworząc rozległe, kilkuhektarowe powierzchnie. Żyzne buczyny występują głównie na stokach o ekspozycji północnej, północno-wschodniej i wschodniej. Największe i najlepiej zachowane powierzchnie tego zespołu występują na Buczniku, Czantorii, Szyndzielni i Błatnej.

- w piętrze regla górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.) – świerczyny górnoreglowe (najlepiej wykształcone na Baraniej Górze)

Na roślinność nieleśną składają się w przewadze zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe, w środowiskach umiarkowanie wilgotnych i suchych głównie: łąki konietlicowe, łąki rajgrasowe oraz zespół mietlicy pospolitej i mietczyka dachówkowatego z udziałem wielu rzadkich i chronionych gatunków storczyków. Zespoły rdestu i ostrożeń oraz śmiółka darniowego i situ rozpięzkiego porastają siedliska wilgotne.

W miejscach wilgotnych wzdłuż potoków rozwijają się łopuszyny tworzone przez lepiężniki oraz ziołorośla z udziałem okazałych bylin. Niewielkie powierzchnie na terenach podmokłych i źródliskowych zajmują młaki - kozłkowo-turzycowa i turzycowo-mietlicowa.

Fauna kręgowców reprezentowana jest przez blisko 40 gatunków ssaków, kilkanaście gatunków ryb i minogów, 16 gatunków płazów, 6 gatunków gadów oraz liczne gatunki ptaków. Na obszarze Beskidu Śląskiego spotyka się wiele rzadkich gatunków zwierząt, m.in. ptaków, drapieżne ssaki (wilka, rysia i okresowo niedźwiedzia), nietoperze (podkowca małego, nocka orzęsionego, nocka wąsatka), czy też rzadkie

gatunki ryb. Stwierdzono występowanie tu, zagrożonych w skali Europy, gatunków owadów: chrząszcza - pachnicy dębowej oraz motyla - czerwoczyka nieparka.

Najcenniejsze fragmenty przyrody Beskidu Śląskiego objęte są ochroną w formie rezerwatów przyrody: Barania Góra, Czantoria, Dolina Łańskiego Potoku, Jaworzyna.

Teren Szczyrku i jego najbliższa okolica znajdują się w obrębie obszarów chronionych i proponowanych do objęcia ochroną:

- Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego,
- otulina Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego,
- Obszar NATURA 2000 (pokrywający się w większości z granicami Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego)
- obiekty ochrony indywidualnej (pomniki przyrody – 2 pojedyncze drzewa i 5 jaskiń).
- rezerwaty: * „Barania Góra” – w odl. ok. 10 km na S,
* „Stok Szyndzielni” – w odl. ok. 1,7 km na N,
* „Jaworzyna” – w odl. ok. 5,0 km na S-E,
* „Wisła” – w odl. ok. 8,7 km na S,
- proponowane rezerwaty – „Kołowrót”, „Piekielny”, „Klimczok”, „Barbara”.

Wszystkie formy zieleni, chronionej prawnie i pozostałej, występujące w sąsiedztwie i okolicy zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stanowią ważny składnik systemu zieleni ekologicznej w skali regionalnej. Jednak są znacznie oddalone od granica planu.

OBSZARY PRAWNIE CHRONIONE I PROPONOWANE DO OBJĘCIA OCHRONĄ położone w Szczyrku i sąsiedztwie obszaru planu (do 5,0 km):

- **rezerwat Stok Szyndzielni** – ok. 1,7 km na północ.
Leśny, częściowy rezerwat przyrody. Usytuowany na północnym i północno-zachodnim stoku Trzech Kopców (650 – 1040 m n.p.m.). Obejmuje obszar źródłowy potoku Barbara.
Utworzony w celu ochrony:
 - mieszanych lasów dolnoreglowych oraz lasów na pograniczu regla dolnego i regla górnego: kwaśnej buczyny karpackiej, żyźnej buczyny karpackiej, dolnoreglowego boru mieszanego oraz boru górnoreglowego,
 - lasów regla dolnego,
 - rodzimego charakteru dolnoreglowych,
 - całego bogactwa gatunkowego lasów dolnoreglowych,
 - źródłowego odcinka potoku górskiego wraz z jego doliną, w której rozwinęła się mozaika biocenoz związanych z płynącą wodą, źródłiskami i stromymi zboczami.Na terenie rezerwatu „Stok Szyndzielni” stwierdzono ponad 133 gatunków roślin naczyniowych (kosodrzewina, widłak jałowcowaty, śnieżyczka przebiśniegu, naparstnica purpurowa, podrzeń żebrowiec, marzanka wonna, kopytnik pospolity). Znaczna część ssaków, prawie wszystkie ptaki, wszystkie gady i płazy znajdują się na liście zwierząt chronionych. Pod ochroną znajdują się również gatunki z rodzaju biegacz. Spośród stwierdzonych na terenie rezerwatu gatunków owadów pięć figuruje na Czerwonej liście chrząszczy.
- **rezerwat przyrody „Jaworzyna”** – ok. 5,0 km na północny-zachód.
Utworzony rozporządzeniem Nr 20/03 Wojewody Śląskiego z dnia 25 sierpnia 2003 r., o powierzchni 40,03 ha usytuowany w zachodniej części Doliny Wapienicy, na północno-wschodnim zboczu Wysokiego, opadającym w kierunku zbiornika zaporowego Wielka Łąka. Celem utworzenia jest ochrona jaworzyny górskiej z miesięcznicą trwałą, kwaśnej buczyny górskiej z udziałem gatunków chronionych takich jak: podkolan biały, lilia złotogłów, parzydło leśne, widłak jałowcowaty, kopytnik pospolity, marzanka wonna. Występujące tam niektóre okazałe wiązy górskie, jawory i buki osiągają rozmiary pomnikowe.
- **Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Dolina Wapienicy”** – ok. 1,7 km na północ.
Utworzony Uchwałą Nr L/755/2001 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 6 listopada 2001r. Zajmuje powierzchnię 1519,02 ha terenu w południowej części miasta. Występuje tu pełna szata leśna obejmująca piętro pogórza (olszyna górską, podgórska postać buczyny karpackiej), regiel dolny (jaworzyna górską z miesięcznicą trwałą, reglowa postać buczyny karpackiej, dolnoreglowy bór mieszany) i regiel górny (dwa zespoły boru świerkowego: bór z trzcinnikiem owłosionym i zachodniokarpacka świerczyna górnoreglowa). Zbiorowiska nieleśne zajmują 1% powierzchni zespołu przyrodniczo-krajobrazowego. Znajdują się tutaj też 22 gatunki roślin podlegające ochronie prawnej (w tym 16 objętych ochroną całkowitą oraz 6 objętych ochroną częściową). Na terenie Wapienicy wyznaczono przyrodnicze ścieżki dydaktyczne.
Fauna tego zespołu reprezentowana jest przez:
 - bezkręgowce to przede wszystkim ślimaki formy nagie (pomrowy, sliniki) jak i oskorupione; natomiast pająki reprezentują rodziny omatnikowatych, osnuwikowatych, krzyżakowatych, ukośnikowatych; pośród owadów występują formy górskie i nizinne, z innych grup owadów są też motyle takie jak mieniak, stróżnik, mieniak tęczowiec, rusałka żałobnik;

- płazy (formy górskie) reprezentowane są przez salamandrę plamistą, traszkę górską, i karpacką, kumaka górskiego oraz inne formy takie jak żaby trawne, ropuchy zielone, i żaby jeziorkowe;
 - gady tu występujące to jaszczurka żyworodna, padalec, jaszczurka zwinka, zaskroniec;
 - ptaki reprezentowane są przez 82 gatunki (Celiński i inni 1992r.) w tym orzechówka, krzyżodziób świerkowy, zalatujący bocian czarny, puszczyk uralski, głuszec, jarząbek, siniak, słonka, pluszcz;
 - zwierzęta łowne: dziki, sarny, jelenie, zające, lisy a także kuny leśne, borsuki, łasice, gronostaje.
- W potokach doliny i w zbiorniku Wielka Łąka występują larwy owadów (jątek, widelnic, chrzączek), ślimaki (przytulik strumieniowy, rozdeпка), skorupiaki (z rzędu obunogów, kielże) jako podstawa pokarmu występujących tu ryb-pstrąga potokowego, strzebli potokowej, głowacza białopłetwego, śliza a także płazów, ptaków i ssaków.

Poniżej zapory wytyczona została ścieżka przyrodniczo-leśna „Wapienica”. Długość ścieżki wynosi około 3,5 km a czas jej zwiedzania to około 3 do 4 godziny. Rozpoczyna się na parkingu w dolinie Wapienicy, biegnie prawym brzegiem doliny do zapory retencyjnej, przechodzi na drugi brzeg i nim wraca do punktu wyjścia. Najwyższymi walorami ścieżki jest poznanie bogactwa występujących i charakterystycznych dla tego miejsca roślin. Na całej trasie wyznaczono 11 cennych siedlisk opisanych na 7 tablicach oraz 4 drewnianych punktach. Są to: las, las bukowy, śródleśna łąka, przebudowa drzewostanów, zapor wodna Wapienica, młodnik, mała retencja, powalone drzewo, pokroje drzew rosnących w lesie oraz wielopiętrowość i wielogatunkowość.

POMNIKI PRZYRODY:

- pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia w Trzech Kopcach – poza obszarem planu, w odległości ok. 1,4 km na N, powołana Decyzją Wojewody Bielskiego z dnia 2.12.1980 r. RLSop-7141p/6 /80,
- pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia w Jaworzynie – poza obszarem planu, w odległości ok. 4,0 km na S - powołany Rozporządzeniem nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23.4.1993r. nr ewid. 351,
- pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia Pajęcza – poza obszarem planu, w odległości ok. 4,0 km na S – powołany Rozporządzeniem nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23.4.1993r. nr ewid. 350,

W rejonie planu proponuje się do objęcia ochroną prawną w formie użytku ekologicznego m.in. Dolinę potoku Biła o pow. 1,91 ha.

OCHRONA GATUNKOWA

Ustawa o ochronie przyrody uwzględnia poza ochroną cennych przyrodniczo obiektów i obszarów również **ochronę gatunkową** dla elementów flory i fauny. Celem ochrony jest: zabezpieczenie dziko występujących roślin lub zwierząt oraz i ich siedlisk, a w szczególności gatunków rzadko występujących, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie umów międzynarodowych, jak też zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

Ochrona gatunkowa roślin została określona w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną (Dz.U.z 2004r.,Nr 168,poz.11764).

Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. z 2004r. Nr 220, poz. 2237) ustalono listę oraz zasady ochrony gatunkowej zwierząt.

Wykaz zinwentaryzowanych gatunków (roślin i zwierząt) zamieszczono w „Rapocie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”.

Działania planistyczne na rzecz ochrony przyrody ujęte w projekcie planu miejscowego oraz wprowadzone do niego na etapie prac nad niniejszą prognozą omówiono m.in. w rozdziale IX.6.

Obszar NATURA 2000

Współczesna strategia ochrony przyrody łączy ochronę gatunkową zwierząt z ochroną ich siedlisk. W obliczu wciąż postępujących przekształceń środowiska naturalnego, zwłaszcza na obszarach gęsto zaludnionych, sama ochrona gatunkowa zwierząt nie daje gwarancji ich zachowania. Jedynie całościowa ochrona biotopów będących siedliskiem zagrożonych gatunków, na wystarczająco dużych powierzchniach połączonych korytarzami ekologicznymi, może zapobiec ich zanikaniu. Pod pojęciem siedliska przyrodniczego rozumie się obszar lądowy lub wodny, naturalny, lub półnaturalny, wyodrębniony w oparciu o cechy geograficzne, abiotyczne i biotyczne, posiadający swoistą strukturę i sposób funkcjonowania.

Zasada ochrony siedlisk przyrodniczych została wprowadzona do polskiego ustawodawstwa ustawą z dnia 7 grudnia 2000 roku o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz.U. z 2001r. nr3, poz. 21). Ochrona siedlisk przyrodniczych ma na celu ich zachowanie poprzez utrzymywanie, zrównoważone wykorzystanie oraz odnawianie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony. W celu ochrony typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt o znaczeniu europejskim wyznaczono **obszary Natura 2000**.

Obszary Natura 2000 wyznaczane są na podstawie zapisów ustawy z dnia 16 czerwca 2004r. o ochronie przyrody. Europejska Sieć Ekologiczna Natura 2000 jest wyznaczana na europejskim terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w celu ochrony poszczególnych cennych i zagrożonych składników różnorodności biologicznej kontynentu europejskiego.

W skład sieci Natura 2000 wchodzi:

- obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO) wyznaczone na podstawie Dyrektywy Rady 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków (tzw. „Ptasiej”),

- specjalne obszary ochrony siedlisk (SOO) wyznaczone na podstawie Dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. „Siedliskowej”), dla siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I oraz gatunków roślin i zwierząt wymienionych w załączniku II do Dyrektywy.

Zgodnie z Dyrektywą Siedliskową, podejmując działania ochronne dla zachowania siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których zostały wyznaczone obszary Natura 2000, należy uwzględnić uwarunkowania gospodarcze, społeczne, kulturowe oraz cechy regionalne i lokalne. Dyrektywa ta nie zakazuje realizacji planów i przedsięwzięć natury gospodarczej na obszarach Natura 2000, ale określa stosowne procedury postępowania w przypadku, gdy mogą one w istotny sposób oddziaływać na siedliska lub gatunki o znaczeniu priorytetowym dla Wspólnoty.

Na terenie gminy Szczyrk znajduje się część Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005. Obszar obejmuje masywy Czantorii (995 m n.p.m.) i Baraniej Góry (1 220 m n.p.m.) w Beskidzie Śląskim, pokrywając się w dużym stopniu z granicami Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

Obszar samego miasta Szczyrk znajduje się poza granicami obszaru NATURA 2000.

Obszar Natura 2000 położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru planu – zbliżają się do siebie na grzbiecie góry Beskid. Żadne z siedlisk z Załącznika Dyrektywy 92/43/EWG nie znajdują się na terenie oraz w bezpośrednim sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia.

Trzon obszaru tworzą dwa pasma górskie, Stożka i Czantorii oraz Baraniej Góry, zbudowane głównie z piaskowca godulskiego. Występuje tu szereg malowniczych form skalnych. Jest to obszar o dużym znaczeniu dla zachowania bioróżnorodności.

W obszarze istnieje 8 rezerwatów przyrody: Barania Góra (383,04 ha; 1953), Czantoria (97,71 ha; 1996), Kuźnie (7,22 ha; 1995), Stok Szyndzielni (57,92 ha; 1953), Wisła (17,61 ha; 1953), Zadni Gaj (5,77 ha; 1959), Dolina Łańskiego Potoku (46,89 ha; 1998), Jaworzyna (40,03 ha; 2003) oraz 2 zespołami przyrodniczo-krajobrazowymi: Cygański Las (925,53 ha), Park Ekologiczny Dolina Wapienicy (1519,02 ha; 2001).

Zidentyfikowano tu 16 typów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Najważniejsze to: kwaśna buczyna górska, żyzna buczyna górska, bór górnoreglowy, dolnoreglowy bór jodłowo-świerkowy, górska świerczyna na torfie (mająca w Beskidzie Śląskim centrum swego występowania w Polsce), zbiorowisko olszyny karpackiej (wzdłuż potoków), grąd oraz łęg podgórski, olchowo-jesionowych i wiązowo-jesionowych (fragmenty w piętrze pogórza), roślinność zielna i drzewiasta (brzegi potoków), zbiorowiska ziołoroślowe, łąki niżowe, kośne łąki górskie, moczary alkaliczne, murawy bliźniczkowe, płaty torfowisk wysokich.

Stwierdzono tu 21 gatunków z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Jest to ostoja fauny typowej dla puszczy karpackiej. Na obszarze odnaleziono też liczne stanowiska rzadkich i zagrożonych roślin i bezkręgowców. Jest tu jedno z 4 stanowisk tojadu morawskiego w Polsce i jeden z 4 rejonów występowania tocji karpackiej. Z początkiem XX wieku stwierdzono tu jedno z 3 znanych w Polsce stanowisk konarka tajgowego *Phryganophilus ruficollis*, ale od tego czasu brak potwierdzenia jego obecności.

Typy siedlisk wymienione w Załączniku I:

- 3220 Pionierska roślinność na kamieńcach górskich potoków
- 6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis*-*Festucion pallentis*) - priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków
- 6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* - płatybogate florystycznie)
- 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylin alliariae*) i ziołoroślanadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)
- 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)
- 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk
- 8220 Ściany skalne i urwiska krzemianowe ze zbiorowiskami z *Androsacion vandellii*
- 8310 Jaskinie nieudostępnione do zwiedzania
- 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*)
- 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae*-*Fagenion*, *Galio odorati*-*Fagenion*)
- 9140 Górskie jaworzyny ziołoroślowe (*Aceri-Fagetum*)
- 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)
- 9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (*Tilio plathyphyllis*- *Acerion pseudoplatani*)
- 91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi*-*Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi*-*Pinetum*, *Pino mugo* *Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii*-*Piceetum* i brzoźowo sosnowe bagienne lasy borealne)
- 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe)
- 9410 Górskie bory świerkowe (*Piceion abietis* część – zbiorowiska górskie)

Ptaki wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG:

- A030 *Ciconia nigra* (bocian czarny)
- A104 *Bonasa bonasia* (jarząbek)
- A108 *Tetrao urogallus* (głuszec)
- A215 *Bubo bubo* (puchacz)
- A217 *Glaucidium passerinum* (sóweczka)

- A220 *Strix uralensis* (puszczyk uralski)
- A229 *Alcedo atthis* (zimerodek)
- A234 *Picus canus* (dzięcioł zielonosiwý)
- A236 *Dryocopus martius* (dzięcioł czarny)
- A238 *Dendrocopos medius* (dzięcioł średni)
- A239 *Dendrocopos leucotos* (dzięcioł białogrzbiety)
- A241 *Picoides tridactylus* (dzięcioł trójpalczasty)
- A320 *Ficedula parva* (muchotłówka mała)
- A321 *Ficedula albicollis* (muchotłówka białoszyja)
- A338 *Lanius collurio* (gąsiorek)
- A409 *Tetrao tetrix tetrix* (cietrzew (tetrax))

Regularnie występujące Ptaki Migrujące nie wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG:

- A099 *Falco subbuteo* (kobuz)

Gatunki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:

Ssaki:

- 1303 *Rhinolophus hipposideros* (podkowiec mały)
- 1324 *Myotis myotis* (nocek duży)
- 1352 *Canis lupus* (wilk)
- 1354 *Ursus arctos* (niedźwiedź brunatny)
- 1355 *Lutra lutra* (wydra)
- 1361 *Lynx lynx* (ryś)

Płazy i gady:

- 1166 *Triturus cristatus* (traszka grzebieniasta)
- 1188 *Bombina bombina* (kumak nizinny)
- 1193 *Bombina variegata* (kumak górski)
- 2001 *Triturus montandoni* (traszka karpacka)

Ryby:

- 1096 *Lampetra planeri* (minóg strumieniowy)
- 1138 *Barbus meridionalis* (brzanka)
- 1163 *Cottus gobio* (głowacz białopłetwy)

Bezkręgowce:

- 1060 *Lycaena dispar* (czerwończyk nieparek)
- 1084 *Osmoderma eremita* (pachnica dębowa)
- 1088 *Cerambyx cerdo* (kozioróg dębosz)
- 4014 *Carabus variolosus* (biegacz urozmaicony)

Rośliny:

- 1902 *Cypripedium calceolus*

W ostoi zlokalizowane są liczne stanowiska innych zagrożonych i rzadkich gatunków roślin oraz zwierząt.

SOO Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005 położony są na obszarze gruntów Nadleśnictwa Bielsko.

W ramach „Prognozy oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r” zidentyfikowano m.in. siedliska przyrodnicze wymienione w załączniku do Dyrektywy siedliskowej występujące na gruntach Lasów Państwowych. To jeden z głównych celów i zadań planu urządzenia lasów. W zasięgu terytorialnym Nadleśnictwa znajduje się 1 Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków NATURA 2000, jest to ostoja zatwierdzona, oraz 4 Obszary Specjalnej Ochrony Siedlisk NATURA 2000.

W roku 2006 i 2007 w całej Polsce, na gruntach w zarządzie Lasów Państwowych wykonana została powszechna inwentaryzacja siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, obejmująca wybrane elementy przyrodnicze, opisane w ramach dyrektyw: ptasiej i siedliskowej. **W obrębie Szczyrk, Leśnictwo Biła stwierdzono siedliska kwaśnej buczyny górskiej (jako najliczniejsze) oraz bory dolnoreglowe świerkowe, świerkowo-jodłowe i jodłowe.**

Wykazano, że na środowisko przyrodnicze obszaru Natura 2000 nieznaczny wpływ mogą mieć niektóre wskazania gospodarcze zawarte w planie urządzenia lasu, takie jak: planowane zabiegi gospodarcze z zakresu użytkowania głównego (rębny i przedrębny) rębnie i trzebieże selekcyjne oraz z zakresu hodowli lasu takie jak: odnowienia lasu na powierzchniach otwartych i pod osłoną drzewostanu, poprawki i uzupełnienia oraz pielęgnowanie upraw (CW), młodników (CP) i zabiegi agrotechniczne, potrzeby z zakresu budownictwa ogólnego, drogowego i małej retencji.

Stwierdzono, iż zabiegi z zakresu użytkowania rębny w przypadku niektórych gatunków ptaków na niewielkich powierzchniach mogą przejściowo oddziaływać negatywnie poprzez przekształcenie ich środowiska bytowania, **jednak w skali całego Nadleśnictwa nie nastąpi zmniejszenie powierzchni siedlisk ich bytowania. Kierując się zasadą zachowania ładunku czasowego i przestrzennego, stosując rębnie stopniowe zapewnione zostanie zróżnicowanie wiekowe i gatunkowe drzewostanów. Optymalne warunki bytowania dla poszczególnych gatunków zwierząt - w miejsce dotychczasowych - będą się pojawiać w nowych fragmentach drzewostanów.**

W ramach „Prognozy oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r” przeanalizowano przewidywane oddziaływanie planu urządzenia lasu (zadań gospodarczych) na siedliska chronione obszaru Natura 2000. Wykazano brak negatywnych skutków oddziaływania planu, w tym na siedliska kwaśnej buczyny górskiej oraz na gatunki roślin i zwierząt chronionych wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Czynności gospodarcze zawarte w planie uwzględniają zapis ustawy o ochronie przyrody, zabraniającej prowadzenia działań, które mogą pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz wpłynąć negatywnie na gatunki roślin i zwierząt chronionych lub przewidzianych do ochrony w ramach sieci Natura 2000.

Nie planuje się m.in. użytkowania drzewostanów na leśnych siedliskach przyrodniczych rębniami zupełnymi. Kwaśne buczyny górskie (9110) są na terenie Nadleśnictwa Bielsko drugim, co do wielkości powierzchni siedliskiem zajmującym 37 % powierzchni wszystkich siedlisk zaliczonych do sieci Natura 2000. Dominującym zabiegiem są tu odnowienia, co jest powiązane z większym udziałem rębni częściowych i rębni w ogóle w zagospodarowaniu drzewostanów niż np. na 125 terenach żyznych buczyn. Kwaśne buczyny są obszarem, na którym zamierza się dokonać 70 % wszystkich zabiegów gospodarczych planowanych na obszarach siedlisk zaliczonych do sieci Natura 2000.

VI.10. Uwarunkowania i powiązania przyrodnicze

Istotną funkcję pełnią tzw. korytarze ekologiczne, którym jest w przypadku Szczyrku dolina rzeczna Żylicy oraz jej dopływów. Umożliwia one funkcjonowanie istotnych powiązań ekologicznych.

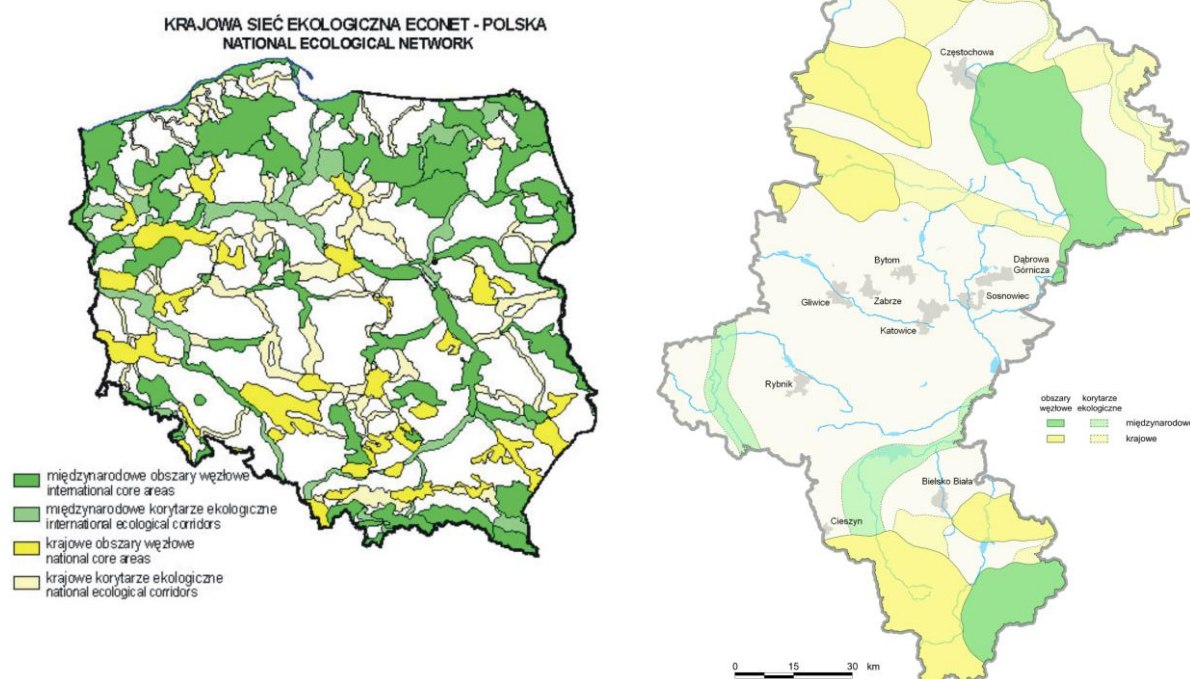
Krajowa sieć ekologiczna ECONET - POLSKA

Inicjatywa utworzenia europejskiej sieci ekologicznej ECONET zgłoszona na Konferencji w Maastricht w 1993r. została w Polsce podjęta i zrealizowana w roku 1995 (Liro 1995). Jest to system obszarów, których walory stanowią o dziedzictwie przyrodniczym Europy. Są one powiązane przestrzennie i funkcjonalnie oraz objęte różnymi formami ochrony przyrody wzajemnie się uzupełniającymi. Zadaniem ECONET jest integrowanie obszarów chronionych wyróżnionych na podstawie różnych konwencji. Sieć ECONET-POLSKA pokrywa 46% kraju. Składa się z obszarów węzłowych i łączących je korytarzy ekologicznych. Wyznaczono ogółem 78 obszarów węzłowych (46 międzynarodowych i 32 krajowe) i 110 korytarzy ekologicznych. W województwie śląskim znajduje się ich 9.

Elementami Krajowej Sieci Ekologicznej EKONET-PL w obrębie miasta Szczyrk są *obszary węzłowe o znaczeniu krajowym*:

- 29K – obszar Beskidu Śląskiego,

Funkcję głównych powiązań przyrodniczych obszarów węzłowych pełnią **korytarze ekologiczne**. Są to nimi doliny rzeczne.

Ważnym jest zachowanie drożności korytarzy ekologicznych, pod względem przyrodniczym oraz przewietrzania terenu. Nie należy lokalizować w bliskim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej oraz usługowej, jak również wprowadzać zmiany stosunków wodnych. Należy pozostawić naturalny charakter korytarzy potoków oraz utrzymać korytarze migracyjne roślin i zwierząt (zakaz groduzenia).

48% powierzchni województwa śląskiego stanowią struktury ekologiczne (biocentra, wyspy i korytarze ekologiczne). 22% zajmuje 15 biocentrów, z czego 9 ma rangę ponadregionalną. 17% zajmują korytarze ekologiczne, w tym 6 o znaczeniu ponadregionalnym.

Podstawowymi celami wyznaczenia biocentrów są:

- ochrona zasobów genetycznych roślin i zwierząt,
- ochrona miejsc ich rozrodu i zdobywania pożywienia,
- ochrona procesów ekologicznych w ekosystemach i krajobrazie,
- ochrona naturalnych fragmentów przyrody,
- zasilanie biologiczne oraz stabilizacja terenów sąsiednich.

Podstawowymi celami wyznaczenia korytarzy ekologicznych są:

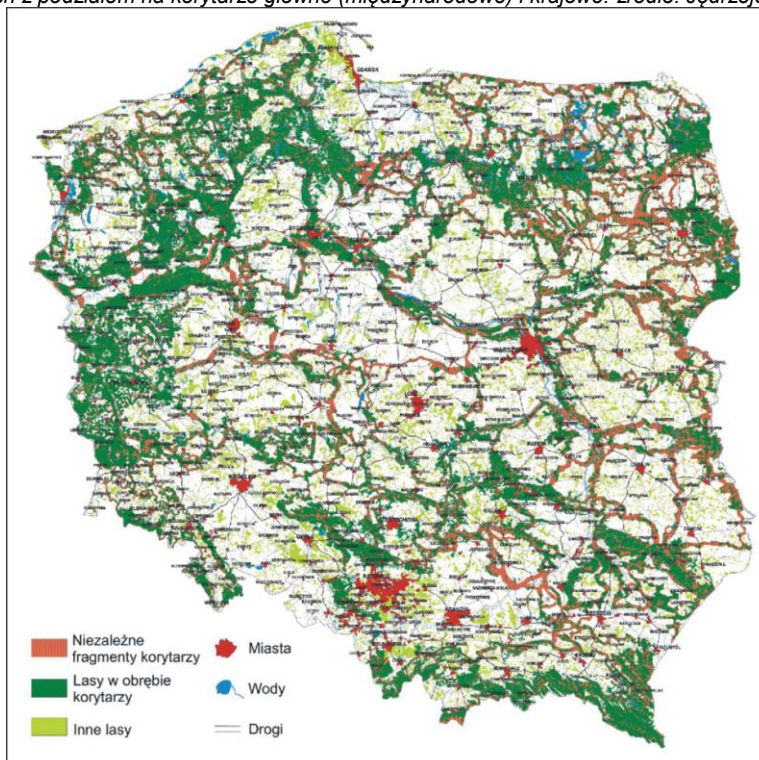
- zmniejszenie stopnia izolacji oddzielnych elementów krajobrazu i ułatwienie przemieszczania się gatunków w obrębie całego krajobrazu,
- modyfikacja spływu powierzchniowego i mikroklimatu,
- funkcja przeciwoerozyjna,
- modyfikacja przebiegu zakłóceń,
- refugium,
- przemieszczanie materii i energii,
- wzbogacające i regulujące oddziaływanie na otaczające tło.

Lasy Beskidu Śląskiego stanowią biocentrum rangi ponadregionalnej.

Projekt korytarzy ekologicznych w Polsce, wykonany w ramach programu PHARE w 2005r. i zaktualizowany w 2011r. zakłada położenie obszaru Beskidu Śląskiego w ramach jednego z Korytarzy Głównych – Korytarza Południowego.

Sieć korytarzy ekologicznych z podziałem na korytarze główne (międzynarodowe) i krajowe. źródło: Jędrzejewski i in. (2005).

Sieć korytarzy ekologicznych w Polsce opracowana na zlecenie Ministerstwa Środowiska w 2005 r. źródło: Jędrzejewski i in. (2005).

W ramach opracowanego w 2007r. w Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska opracowania „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” podkreślono wielką istotę korytarzy ekologicznych jako naturalnych łączników

jednostek przestrzennych krajobrazu, umożliwiających przebieg procesów biologicznych oraz spójność sieci siedlisk.

Zidentyfikowano i wyznaczono korytarze ekologiczne i przystanki pośrednie, we wprowadzonym podziale na: ichtiologiczne, herpetologiczne, ornitologiczne oraz teriologiczne – łącznie 62 korytarze i przystanki pośrednie o znaczeniu ponadregionalnym i 55 o znaczeniu regionalnym. Podziału dokonano na podstawie obserwacji wybranych gatunków wskaźnikowych. Dokonano licznych waloryzacji, w tym waloryzacji ornitologicznej akwenów województwa śląskiego.

Korytarze ekologiczne:

- **korytarze ichtiologiczne** – rzeczne korytarze ekologiczne służące migracji organizmów wodnych i lądowych związanych ze środowiskiem wodnym (ogółem 26 o łącznej długości 3923,4 km - 11 o znaczeniu międzynarodowym i 15 o znaczeniu regionalnym),
- **korytarze herpetologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji płazów (ogółem 21 o łącznej powierzchni 5338 km² - 3 o znaczeniu ponadregionalnym i 18 o znaczeniu regionalnym). Stanowią je przede wszystkim doliny rzek, zbiorniki wodne, tereny podmokłe i zabagnione. Herpetofauna województwa liczy 17 gatunków
- **korytarze ornitologiczne** – szlaki migracji ptaków (ogółem 15 korytarzy i 18 przystanków o łącznej powierzchni 5356 km² - 4 korytarze i 7 przystanków o znaczeniu ponadregionalnym oraz 11 korytarzy i 11 przystanków pośrednich o znaczeniu regionalnym). Największe znaczenie dla gatunków krajowych oraz migrujących mają duże zbiorniki zaporowe oraz niezamierzające odcinki rzek. Awifauna województwa liczy 324 gatunki.
- **korytarze teriologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji ssaków wykonane na podstawie badań wilka, rysia i jelenia a także sarny i dzika (ogółem 37 korytarzy o łącznej powierzchni 763,8 km² – 12 dla dużych ssaków drapieżnych, 25 dla dużych ssaków kopytnych). Towarzyszą im obszary węzłowe czyli rozległe obszary leśne. Na terenie województwa występuje 75 gatunków ssaków.

Dla zapewnienia łączności obszarów chronionych w województwie śląskim, wyznaczono korytarze spójności obszarów chronionych, zgodnie z koncepcją ESOCH, biorąc pod uwagę przestrzenne formy ochrony przyrody. Zajmowały one w 2007r. 21,3% powierzchni województwa Śląskiego a ich otuliny 6,6%. Dla przeanalizowanych 120 obszarów chronionych wyznaczono 46 korytarzy ekologicznych (22 o znaczeniu międzynarodowym, 18 o znaczeniu krajowym, 6 o znaczeniu regionalnym).

Szczyrk położony jest w obrębie następujących korytarzy ekologicznych i obszarów węzłowych:

- **korytarza herpetologicznego o znaczeniu ponadregionalnym „Zachodnio-Karpackiego”** – obejmującego Beskid Śląski, Beskid Żywiecki i Beskid Mały. Zasadniają go wszystkie gatunki krajowych płazów. Z punktu widzenia migracji- najistotniejszym jest piętro pogórza (300 do 700 m.n.p.m.),
- **obszaru węzłowego teriologicznego dla dużych ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”**. Obszar objęty jest formą ochrony – „Parkiem Krajobrazowym Beskidu Śląskiego”, częściowo obszarem Natura 2000. Występuje w nim wilk, dzik, jelen, sarna, pojawiają się niedźwiedzie i rysie. Na wnioskowanym obszarze znajdują się przystanki pośrednie (obszary węzłowe), czyli obszary, które stanowią potencjały siedliska dla populacji ssaków kopytnych i drapieżnych (były zasiedlone w przeszłości lub posiadają sprzyjające uwarunkowania przyrodnicze). Obecnie występuje tu stała niewielka populacja wilka. Pojawiają się tu także pojedyncze migrujące niedźwiedzie brunatne i rysie, nie tworzą tu jednak stałej populacji. Obszar ten jest chroniony jako Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, znaczny fragment włączono również w sieć obszarów chronionych NATURA 2000.
- **korytarza ornitologicznego „Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego”**. Obejmuje lasy polskie i obniżenia dolin, łącząc się z tymi w Czechach i na Słowacji. Przeloty głównych frakcji ptaków odbywają się dolinami Wisły, Olzy, Soły (w tym Jezioro Żywieckie) i Koszarawy. Ptaki omijają grzbiety górskie, wybierając obniżenia terenu (w tym dolinne) i przełęcze.

W rejonie inwestycji główny korytarz ekologiczny biegnie grzbiętami między Klimczokiem i Kotarzem. Obszar wchodzi w skład korytarzy ekologicznych – obszarów węzłowych dla ssaków kopytnych, ssaków drapieżnych i ptaków.

Przedmiotowa, istniejąca i planowana inwestycja, nie przecina tego szlaku. Obiekt zlokalizowany jest na północno-wschodnim stoku góry Beskid, opadającym do osady Biła. Grzbiet i stok południowo-zachodni nie są i nie będą zajęte pod przedmiotową koleją górską, a ponadto są wolne od innych inwestycji technicznych. Jego zagospodarowanie jest tylko leśne. Leśny korytarz między Klimczokiem i Kotarzem jest ciągły, szeroki i naturalny w zagospodarowaniu. W ramach planowanego przedsięwzięcia nie powstaną bariery w migracji zwierząt.

Stok góry Beskid:

- nie stanowi korytarza herpetologicznego,
- nie wchodzi w skład dolinnych korytarzy migracyjnych ptaków,

- lasy wchodzą w skład obszaru węzłowego ptaków osiadłych, nie naruszają jednak kluczowych korytarzy w kierunku Beskidu Żywieckiego przez dolinę Soły, z Beskidem Małym przez dolinę Białej oraz nie narusza ciągłości doliny górnej Wisły,
- w leśnej części wchodzi w skład obszaru węzłowego ssaków kopytnych i drapieżnych. Zagospodarowanie rekreacyjne góry Beskid nie zostało zidentyfikowane jako zagrożenie dla ssaków i ich ostoj. Nie przewiduje się aby kontynuacja tego użytkowania zmieniła w przyszłości stopień oddziaływania stoku narciarskiego na środowisko.

VII. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i zdolności do regeneracji oraz wnioski do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i inne dane

VII.1. Ocena istniejącego stanu środowiska

Stan czystości środowiska jest przedmiotem stałych badań prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska. Na tym obszarze nie wykonano w ostatnim okresie pomiarów.

STAN CZYSTOŚCI POWIETRZA

Ocena jakości powietrza jest dokonywana przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach w ramach państwowego monitoringu środowiska przy zastosowaniu różnorodnych metod pomiarowych. Wykorzystywane są wyniki badań prowadzone przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczną, Ośrodek Badań i Kontroli Środowiska oraz instytuty naukowo-badawcze.

Roczne oceny jakości powietrza przedstawiają klasyfikację w oparciu o przyjęte kryteria - dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji. Wskazują obszary i przyczyny przekroczeń wartości kryterialnych oraz określają poziomy stężeń występujące na tych obszarach. Oceny dokonywane są z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

Na terenie województwa śląskiego w 2013 roku znajdowało się 226 stanowisk pomiarowych umożliwiających określenie jakości powietrza w zakresie: pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5}, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenków azotu, ozonu, tlenku węgla, benzenu, zawartych w pyłe PM₁₀: ołowiu, kadmu, niklu, arsenu i benzo(a)pirenu, a także dodatkowo do oceny jakości powietrza w zakresie: 5 wybranych WWA, kationów, anionów oraz węgla organicznego i elementarnego zawartego w pyłe PM_{2,5} (jedno z czterech województw w kraju wykonujących to badanie na stacjach tła regionalnego w Złotym Potoku i Godowie), rtęci w stanie gazowym na stacji w Złotym Potoku (jedna z czterech stacji mierzących zawartość rtęci w powietrzu w Polsce).

Stanowiska pomiarowe w 2013 roku znajdowały się:

- w 18 stacjach automatycznych,
- na 26 stanowiskach manualnych pyłu zawieszonego, w tym PM₁₀ (17) i PM_{2,5} (9),
- na 12 stanowiskach pomiarów pasywnych (wyłącznie benzen).

Najbliżej położonymi stacjami pomiarowymi w ramach państwowego monitoringu były stacje w Bielsku-Białej i Żywcu.

W oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych z przedstawionych stanowisk pomiarowych, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach wykonuje obecnie „Dwunastą roczną ocenę jakości powietrza w województwie śląskim, obejmującą 2013 rok”. Ocena wykonywana jest dla pięciu stref, w tym:

- dwie aglomeracje (górnosląska i rybnicko-jastrzębska),
- dwa największe miasta poza aglomeracjami (Bielsko Biała i Częstochowa),
- **strefa śląską stanowiącą pozostałą część województwa, do której należy gmina Szczyrk.**

Podstawę klasyfikacji stref stanowi (zgodnie z art. 86 jmn w/w ustawy) dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz dopuszczalny poziom stężeń powiększony o margines tolerancji z dozwolonymi przypadkami przekroczeń, określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. (Dz. U. nr 47. poz.281) w sprawie poziomów stężeń niektórych substancji w powietrzu.

Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń zanieczyszczeń

Poziomy stężeń	Klasa strefy	Wymagane działania
nie przekraczające wartości dopuszczalnej*	A	brak
powyżej wartości dopuszczalnej* lecz nie przekraczający wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji	B	- określenie obszarów przekroczeń wartości dopuszczalnych
powyżej wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji*	C	- określenie obszarów przekroczeń wartości dopuszczalnych oraz wartości dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji - opracowanie programu ochrony powietrza POP

* - z uwzględnieniem dozwolonych częstości przekroczeń określonych w RMŚ w sprawie dopuszczalnych poziomów

W ocenie za rok 2013 wg kryterium ochrony zdrowia dla strefy gmina Szczyrk posiada ogólną klasę A.

Główną przyczyną wystąpienia w strefie przekroczeń pyłu zawieszonego PM₁₀ (C), PM_{2,5} (C) i benzo(a)pirenu (C) w okresie zimowym jest w dalszym ciągu emisja z indywidualnego ogrzewania budynków.

Emisja ta występuje ze zróżnicowanym natężeniem zależnym od temperatury i warunków meteorologicznych, związanych z bezwietrzną lub prawie bezwietrzną pogodą (prędkością wiatru poniżej 1,5 m/s) i brakiem opadów atmosferycznych. Mniejszy negatywny wpływ na jakość powietrza ma emisja przemysłowa i transport.

Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza można uzyskać także przez zastąpienie rozwiązań wysokoemisyjnych energią pozyskaną w oparciu o źródła energii odnawialnej (tzw. OZE).

Do najważniejszych niekorzystnych zjawisk wymuszających działania w zakresie ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem zalicza się: emisję zorganizowaną pochodzącą ze źródeł punktowych (przemysł, usługi, lokalne kotłownie, z ogrzewania budynków mieszkalnych tzw. niska emisja), emisję niezorganizowaną tj. emisję zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza bez pośrednictwa przeznaczonych do tego celu środków technicznych np. spawanie czy lakierowanie wykonywane poza obrębem warsztatu czy spalanie na powierzchni ziemi jak wypalanie traw, itp., lub emisję ze źródeł liniowych i powierzchniowych (drogi, parkingi).

Głównym źródłem zanieczyszczeń powietrza w Szczyrku jest emisja gazów i pyłów z emitorów o niskiej wysokości – kotłowni opalanych paliwem stałym. W większości budynków na terenie Szczyrku występują tradycyjne rozwiązania grzewcze z indywidualnymi kotłowniami węglowymi, koksowymi. Na pogorszenie stanu powietrza atmosferycznego ma także wpływ ruch komunikacyjny oraz napływ zanieczyszczonego powietrza z obszarów sąsiednich (zanieczyszczenia przemysłowe, zakłady energetyki ciepłej, transport).

Do podstawowych zagrożeń środowiska związanych z eksploatacją pojazdów samochodowych należy zaliczyć zanieczyszczenie powietrza, gleby i wody, pogorszenie klimatu akustycznego, zajęcie terenów pod infrastrukturę komunikacyjną, a także wszelkie odpady motoryzacyjne.

Obok emisji toksycznych składników spalin samochodowych eksploatacji pojazdów towarzyszy również emisja innych substancji, jak np. cząstki okładzin hamulcowych, cząstki startego ogumienia, płyny eksploatacyjne z instalacji samochodów lub też cząstki metali ciężkich zawarte w olejach i smarach. Ze względu na silne oddziaływanie lokalne, największe zagrożenie ekologiczne stanowią toksyczne składniki spalin silnikowych.

„Program ochrony środowiska dla gminy Szczyrk” jako cel długoterminowy w zakresie ochrony powietrza zakłada „Poprawę jakości powietrza oraz obniżenie poziomu substancji szkodliwych w powietrzu”.

KLIMAT AKUSTYCZNY ŚRODOWISKA

W ramach „Programu Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa śląskiego na lata 2010-2012”, w 2012 roku przeprowadzono badania akustyczne hałasu kolejowego w Boronowie i drogowego na terenach miejscowości: Pilica, Jastrzębie Zdrój, Koziegłowy, Boronów, Poczesna, Żory i Kozy. **Żadna z tych miejscowości nie jest położona w pobliżu Szczyrku.**

W ramach „Programu Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa śląskiego na lata 2007 – 2009” w 2009r. przeprowadzono badania akustyczne hałasu komunikacyjnego na terenie Szczyrku – w trzech punktach: dwóch przy ul. Myśliwskiej i jednym przy ul. Plażowej. Badania nie wykazały przekroczenia dopuszczalnych norm.

Dla oceny hałasów w środowisku jest wykorzystywana znormalizowana charakterystyka „A”. Jej zastosowanie odzwierciedla się w określeniu: „poziom dźwięku A wyrażony w decybelach”. Większość hałasów w środowisku charakteryzuje się nieustaloną wartością poziomu w czasie (poziom zmienny w czasie). Do oceny tego typu zjawisk akustycznych wprowadzono szereg wskaźników. Do najważniejszych z nich należy poziom równoważny (ekwiwalentny). Poziom równoważny w większości krajów świata jest stosowany do oceny jakości akustycznej środowiska.

Zgodnie z przepisami art. 112a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. rozróżniamy wskaźniki hałasu:

- 1) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem:
 - a) LDWN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰),
 - b) LN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰);
- 2) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby:
 - a) LAeq D - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰),
 - b) LAeq N - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

Jeżeli teren można zaliczyć do kilku rodzajów ww. terenów, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art.113 ww. ustawy.

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wartości dopuszczalne dla hałasu od dróg, linii kolejowych oraz pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu określono w tabelach poniżej:

- tabela 1 – dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D i LAeq N, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.
- tabela 2 (w rozporządzeniu – tabela nr 3) - dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Tabela 1

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LAeq D Przedział czasu odniesienia 16 godzinom	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D Przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	65	56	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	68	60	55	45

Tabela 2

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	68	59	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	70	65	55	45

POLE ELEKTROMAGNETYCZNE

W 2012r. wykonywane były na terenie miasta Szczyrk badania monitoringowe poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, w miejscach dostępnych dla ludności, na terenie obszaru zabudowy mieszkaniowej, położonej w północnej części miasta Szczyrk przy ul. Orlej.

Pozostałe elementy środowiska (wody powierzchniowe i podziemne, pole elektromagnetyczne) wraz z ocenami ich stanu opisano w Rozdziale VI.

VII.2. Ogólne dane ekofizjograficzne wraz z możliwościami rozwiązań ochronnych

Stan środowiska oraz uwarunkowania ekofizjograficzne wynikające m.in. z lokalizacji i predyspozycji obszaru omawia „Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków

zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2" (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004) Wynika z niego oraz pozostałych zidentyfikowanych uwarunkowań, że:

1. Teren objęty planem, o pow. ok. 17,1 ha, znajduje się w Szczyrku-Biłej, w obrębie północnych stoków góry Beskid.
2. Omawiany teren odgrywa ważną rolę w powiązaniach przyrodniczych lokalnych i ponadlokalnych. Objęty jest ochroną prawną w formie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, otuliny Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, sąsiaduje z obszarem Natura 2000. Odległość od pozostałych obszarów i obiektów prawnie chronionych wynosi ponad 1,0 km.
3. Należy zastosować działania minimalizujące negatywny wpływ oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko.
4. Projektowany rozwój istniejącej funkcji terenu należy ustalić w zapisach planu ze szczególnym uwzględnieniem występowania w okolicy terenów cennych przyrodniczo i ekologicznie.
5. Fizjograficznie omawiany obszar to teren stoków opadających ku północy
6. Teren posiada udokumentowane predyspozycje osuwiskowe.
7. Teren nie posiada udokumentowanych kopalin.
8. Obszar nie jest zagrożony zalewaniem powodziowym.
9. Należy ograniczyć do minimum możliwość wystąpienia zmiany stosunków wodnych.
10. Omawiany obszar leży w zlewisku Morza Bałtyckiego. Jest odwadniany w całości przez potok Biła, będący dopływem lewobrzeżnym Żylicy.
11. Analizowany obszar położony jest w strefie głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP) nr 348 „Beskid Śląski”. Przeznaczenie terenu i zagospodarowanie powinno bezwzględnie zawierać rozwiązania chroniące wody podziemne oraz powierzchniowe przed zanieczyszczeniem. Z uwagi na w/w uwarunkowanie, wody podziemne jako strategiczne zasoby kraju, winny być chronione. Pozostałe zbiorniki wód podziemnych nie są sklasyfikowane.
12. Obszar charakteryzuje się bardzo korzystnymi warunkami śniegowymi do uprawiania sportów zimowych.
13. Zieleń występująca w obszarze planu – odlesione trasy narciarskie i sąsiadujące z nimi lasy – zostały omówione w rozdziałach VI.6 i VI.9.
14. Odlesieniu powinny zostać poddane jak najmniejsze powierzchnie. Należy zadbać o zastosowanie kompensacji przyrodniczej. To zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych.
15. Omawiany obszar posiada infrastrukturę – sieć energetyczną i wodociągową.
16. Teren planu wyróżnia się bardzo cennymi walorami krajobrazowymi i widokowymi.
17. Nakaz prowadzenia inwestycji w sposób możliwie maksymalnie zachowujący rzeźbę terenu.
18. Ustalenia planu powinny (w przypadku projektowania obiektów kubaturowych służących obsłudze przeznaczenia podstawowego) zawierać zapisy o zakazie stosowania paliw stałych a zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych mediów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych dostępnych technikach, stosownie do przepisów z zakresu ochrony środowiska,
19. W rejonie opracowania nie prowadzi się pomiarów zanieczyszczenia powietrza oraz monitoringu pozostałych elementów środowiska.
20. należy zminimalizować oddziaływania na środowisko (w tym: wody, powietrze, akustykę, gospodarkę odpadami) występujące w fazie budowy.
21. Z punktu widzenia zagospodarowania i korzystania z terenu w omawianym przypadku najbardziej istotnymi tematami są: ochrona przyrody żywej i nieożywionej, zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego a zwłaszcza ochrona czystości wód podziemnych, odpowiednia gospodarka odpadami.
22. Realizacja zapisów planu nie wpłynie na zmianę krajobrazu tego miejsca. Poszerzeniu ulegną istniejące od dziesięcioleci trasy narciarskie.

Powyższe uwarunkowania ekofizjograficzne uwzględniają obowiązujące przepisy z zakresu ochrony środowiska oraz przepisy odrębne a także potrzeby miasta Szczyrk, w myśl zasady zrównoważonego rozwoju.

VII.3. Zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Projekt planu dotyczy terenu o powierzchni ok. 17,1 ha, stanowiącego w przeważającej części istniejące trasy narciarskie na północnych stokach góry Beskid i służyć ma ich modernizacji.

Trasy narciarskie i towarzysząca im infrastruktura istnieją w tym miejscu od ok. 20 lat. W przypadku nie podjęcia jego modernizacji, jego oddziaływanie na środowisko nie zmieni się. Trasa będzie bowiem funkcjonowała nadal. Jednak obecny rynek narciarski stawia znacznie wyższe wymagania, zarówno co do wygody korzystających ale przede wszystkim bezpieczeństwa ich użytkowania. Przewrócenie miastu Szczyrk prestiżu zimowej stolicy wymaga poszerzenia i unowocześnienia oferowanej bazy narciarskiej.

Skutki w przypadku braku realizacji projektu planu:

- potencjalne zanieczyszczenie gleby i wód smarem pochodzącym z istniejącego wyciągu orczykowego (otwarty obieg smaru),
- brak kanalizacji sanitarnej i dalsze korzystanie (bar i część socjalna) z bezodpływowego szamba,
- brak posterunku GOPR,
- niewystarczające oświetlenie trasy, stanowiące potencjalne niebezpieczeństwo dla korzystających,
- brak systemu dośnieżania,
- brak przekształcenia ukształtowania terenu w niewielkich fragmentach,
- mniejsze zużycie wody na cele dośnieżania,
- brak przekształceń szaty roślinnej.

VII.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Pod pojęciem odporności środowiska przyrodniczego najczęściej rozumie się taką progową wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system ten nie zmienia się lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia.

Proces destrukcji przyrody przez człowieka zapoczątkowany został różnymi formami eksploatacji zasobów przyrody, w efekcie których postępowało przekształcanie jej struktury. W wyniku urbanizacji następowała całkowita eliminacja dzikiej przyrody z miejsc zasiedlanych przez człowieka oraz jej fragmentaryzacja. Najpóźniej pojawiły się różnego typu zanieczyszczenia. Czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na komponenty abiotyczne i biotyczne oraz strukturę i funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

Ocena odporności środowiska przyrodniczego na destrukcję jest bardzo skomplikowana i trudna. System przyrodniczy posiada zdolność utrzymania lub odtwarzania swej struktury i funkcji w warunkach zmian zewnętrznych, jednak w przypadku naruszenia mechanizmów homeostatycznych, następuje załamanie równowagi ekologicznej. Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków.

W odniesieniu do obszaru objętego planem można powiedzieć, że na degradację (nieznaczne zmniejszenie obszaru występowania) najbardziej narażona są flora i fauna.

VII.5. Położenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Obszar planu objęty jest dotychczas obowiązującym, zmienianym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyрку Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r.

Teren zawiera się w jednostce strukturalnej B – „Szczyrk Biła oraz zespoły zabudowy grupowej i pasmowej w rejonach: Zagronia, Podmagury, rejon ul. Stromej - Cerchliska, rejon ul. Poziomkowej, rejon ul. Jeżynowej i Jagodowej – Sułkowianka”.

Obszar obejmuje następujące tereny:

- B5 21 RN, B5 23 RN – istniejące tereny rolnicze,

Podstawowe przeznaczenie – rolnictwo, w tym: grunty orne, uprawy polowe, łąki, pastwiska, uprawy sadownicze, ogrodnicze wraz z występującą zielenią śródpolną, drogami i ścieżkami śródpolnymi, stałymi i sezonowymi wodami powierzchniowymi.

Dopuszczalne przeznaczenie - Dopuszczenia: realizacja nowych elementów infrastruktury sportowo rekreacyjnej i turystycznej, wyciągi sezonowe, trasy zjazdowe, górki saneczkowe, pola piknikowe, lądowiska paralotni i helikopterów, bez zmiany przeznaczenia gruntów”.

Zasady zagospodarowania terenów:

Nakazy: zachowanie i użytkowanie terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej zgodnie z przeznaczeniem oraz w sposób gwarantujący jej dalsze utrzymanie, sezonowe użytkowanie terenów jako tereny rekreacyjne takie jak: trasy spacerowe, rowerowe, narciarskie, bez możliwości ograniczania swobody poruszania się.

Zakazy: nowa zabudowa łącznie z zabudową związaną z gospodarstwem rolnym.

- B5 24a RZ, B5 40 RZ – istniejące i planowane tereny rolnicze,

Podstawowe przeznaczenie – rolnictwo, w tym grunty orne, uprawy polowe, łąki, pastwiska, uprawy sadownicze, ogrodnicze wraz z występującą zielenią śródpolną, drogami, ścieżkami śródpolnymi, stałymi i sezonowymi wodami powierzchniowymi, z istniejącą zabudową w gospodarstwach rolnych, dopuszczoną zabudową związaną z produkcją i wytwórczością rolną, polową i hodowlaną, na gruntach rolnych, a także dopuszczoną oznaczoną na rysunku planu zabudową jednorodzinną, z przynależnym zagospodarowaniem.

Dopuszczalne przeznaczenie - Dopuszczenia: realizacja nowych elementów infrastruktury sportowo rekreacyjnej i turystycznej: wyciągi sezonowe, trasy zjazdowe, górki saneczkowe, pola piknikowe, lądowiska paralotni i helikopterów, utrzymanie istniejącej rozproszonej zabudowy związanej z gospodarstwami rolnymi, zarówno historycznej jak i współczesnej, z występującymi obiektami gospodarczymi, produkcyjnymi, ogrodami i sadami przydomowymi, z docelową zmianą przeznaczenia z terenów zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych na zabudowę agroturystyczną, z zastrzeżeniem przestrzegania ustaleń zdefiniowanych dla działek związanych z agroturystyką MS, rozbudowa istniejącej w dniu wejścia w życie planu zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych z dopuszczeniem zwiększenia powierzchni całkowitej nie więcej niż o 40% w stosunku do powierzchni całkowitych wszystkich istniejących budynków, położonych w granicy gospodarstwa rolnego, utrzymanie istniejącej sporadycznej zabudowy jednorodzinnej

z dopuszczeniem przedsięwzięć budowlanych odpowiadających parametrom zdefiniowanym dla zabudowy agroturystycznej MS”.

Zasady zagospodarowania terenów:

Nakazy: zachowanie i użytkowanie terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej zgodnie z przeznaczeniem oraz w sposób gwarantujący jej dalsze utrzymanie, ..., sezonowe użytkowanie terenów jako tereny rekreacyjne takie jak: trasy spacerowe, rowerowe, narciarskie, bez możliwości ograniczania swobody poruszania się.

Zakazy: nowa zabudowa łącznie z zabudową związaną z gospodarstwem rolnym, dotyczy działek rolniczych niezabudowanych w dniu wejścia w życie planu, nie odnosi się do dopuszczonej planem zabudowy na wskazanych działkach.

- B5 22 MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

Podstawowe przeznaczenie – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, w formie jednej bryły, z dopuszczonymi przeznaczeniami towarzyszącymi związanymi z różnymi formami działalności gospodarczej, których powierzchnia całkowita nie przekracza 30% powierzchni całkowitej tego budynku, z przynależnym zagospodarowaniem. Obowiązujące parametry: procent terenów zabudowanych Pz – do 40%, procent terenów biologicznie czynnych Pb – od 40% wzwyż, wysokość zabudowy – do III (k), do 12 (H), dachy – dwu lub wielospadowe o nachyleniu 25-55 stopni – dotyczy głównych połaci dachu w budynkach mieszkalnych”.

- B5 3 ZL – istniejące i planowane tereny zieleni – zieleń leśna,

Podstawowe przeznaczenie – lasy, w tym lasy państwowe i prywatne wraz z występującymi polanami, drogami i ścieżkami śródleśnymi, stałymi i sezonowymi wodami powierzchniowymi, a także planowane zalesiania, obiekty infrastruktury technicznej oraz tereny obsługi gospodarki leśnej, z przynależnym zagospodarowaniem terenów”.

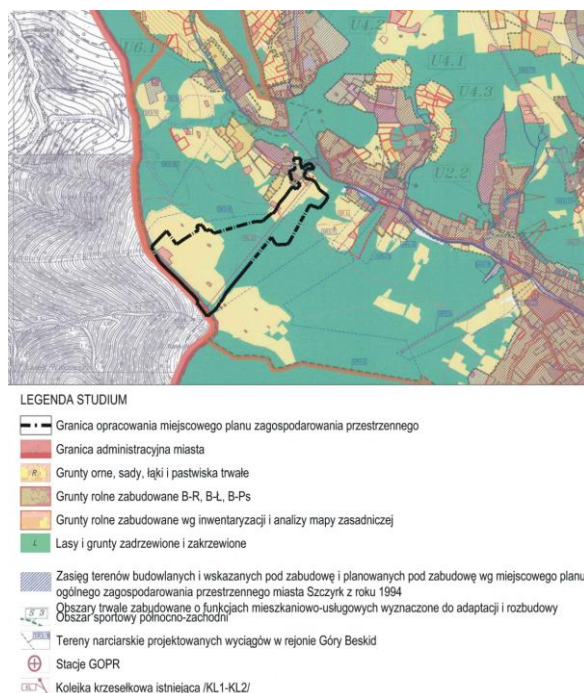
- B5 20 KG – istniejące i planowane tereny kolei górskich,

Podstawowe przeznaczenie – stacje kolei górskich, wraz z budynkami, obiektami inżynierskimi, z przynależnym zagospodarowaniem terenu. ... Dla dolnych stacji: obowiązek kompleksowej realizacji obiektów i budowli samodzielnych lub zintegrowanych z zagospodarowaniem terenów o przeznaczeniu USK, ..., dostosowanie wielkości obiektów i budowli do minimalnych wymiarów wynikających z wymogów technicznych i funkcjonalnych, ze wskazaniem realizacji dachów dwu lub wielospadowych, ... Dopuszczenia: w dolnych stacjach lokalizacja parkingów, obiektów usługowych UU i sportowych USS z obsługą terenów sportowo – rekreacyjnych”.

- B5 19 ZW - istniejące i planowane tereny zieleni – zieleń przyrodna,

- B5/1/KDd, B5/4KDd - tereny dróg publicznych

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

VII.6. Podstawowe dane dotyczące planowanej inwestycji oraz warunki wynikające z „Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”

W ramach „Raportu...” wykazano efekty i skutki realizacji inwestycji, zarówno w fazie realizacji, jak i eksploatacji przedsięwzięcia, dotyczące m.in. sposobu prowadzenia prac, konieczności zabezpieczenia (i ewentualnego odtworzenia) szaty roślinnej, użytkowania trasy.

Wszelkie niezbędne ustalenia transponowano do projektu planu miejscowego.

DANE DOTYCZĄCE INWESTYCJI:

- wymiana wyciągu orczykowego na kolej krzesełkową spowoduje całkowitą rezygnację z przestarzałej technologii,

- podłączenie do miejskiej kanalizacji sanitarnej (zarówno dolnej, jak i górnej stacji kolejki),
- lokalizacja w obrębie kompleksu narciarskiego stacji ratownictwa górskiego (GOPR),
- wykonanie nowego systemu oświetlenia stoku,
- wykonanie systemu naśnieżania (budowa studni infiltracyjnej, położonej poza korytem potoku),

Dobór technologii został dobrany z uwzględnieniem najmniejszego zajęcia terenu i najkrótszego czasu trwania prac budowlanych. wąskoprzestrzenne wykopy pod kanalizację techniczną i słupy kolei linowej zostaną wykonane małogabarytowa koparką, która będzie poruszała się w strefie technicznej kolei. Wykopy pod fundamenty budynków oraz wykonanie niecki zbiornika retencyjnego będą wykonane przy pomocy standardowego sprzętu budowlanego (koparka, spychacz). Montaż podpór wyciągu krzesełkowego z elementów prefabrykowanych (segmentów) o niewielkiej masie własnej zostanie wykonany z wykorzystaniem wciągarki. Głowice słupów będą montowane z wykorzystaniem dźwigu lub śmigłowca.

SKUTKI DLA ŚRODOWISKA NA ETAPIE REALIZACJI PRZEDSIĘWZIĘCIA

- 1) Prace budowlane wiążą się z powstawaniem niewielkich ilości zanieczyszczeń emitowanych do powietrza atmosferycznego. W trakcie robót budowlanych emisja zanieczyszczeń ma charakter tymczasowy i lokalny. Będzie to m.in. emisja gazów wylotowych z silników spalinowych maszyn budowlanych i środków transportu oraz pyłu podczas wykonywania prac ziemnych.
- 2) Hałas będzie związany z pracą sprzętu budowlanego i ruchem pojazdów ciężarowych.
- 3) W zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych zaplecze socjalne będzie korzystało z kabin Toy Toy lub już wybudowanego przyłącza kanalizacyjnego.
- 4) Bilans mas ziemnych wskazuje na nadwyżkę około 2000 m³ pochodzących z wykopu pod fundamenty stacji dolnej kolei. Transport ziemi (ręczny) i przemieszczanie się koparki będzie odbywało się w śladzie istniejącej strefy technicznej.
- 5) Na etapie budowy powstaną odpady, głównie w postaci gruzu i stali. Stal zostanie sprzedana na składowisko w celu recyklingu. Gruz trafi na wysypisko odpadów. Gospodarka odpadami na etapie budowy będzie zgodna z gminnym planem gospodarki odpadami i nie zagrazi środowisku naturalnemu. Miejsce na czasowe składowanie odpadów oraz teren postoju sprzętu zostaną umieszczone w rejonie stacji dolnej na działce nr ewidencyjny 3212/9 własność inwestora.
- 6) Nie przewiduje się korekt trasy kolei w rzucie oraz nie przewiduje się poszerzenia istniejącego śladu strefy technicznej. Prace na tym leśnym odcinku nie będą dostrzegalne z zewnątrz i nie będą miały wpływu na krajobraz. Budowa stacji dolnej i górnej, chociaż prowadzona na terenach otwartych, będzie osłonięta okolicznymi zadrzewieniami i lasami od strony osiedli mieszkalnych Szczyrku oraz szlaków turystycznych. Po zakończeniu prac teren zostanie uporządkowany.
- 7) Zajęcie terenu na cele przeprowadzenia prac budowlanych będzie tylko miejscowe i krótkotrwałe, w granicach pasa technicznego kolei i istniejącej infrastruktury podziemnej. Także na terenach gruntów rolnych nie przewiduje się ingerencji znaczącej w środowisko. Po zakończeniu prac teren zostanie przywrócony wcześniejszemu użytkowaniu. Bieżące rolnicze użytkowanie terenu zapewnia mu trwałość przyrodniczą oraz funkcjonalność narciarską.
- 8) Na usunięcie drzew i krzewów z działek rolnych, na których zaniechano prowadzenia prac agrotechnicznych, Burmistrz Miasta Szczyrk wydał decyzje:
 - a) znak GKHIR.6131.95.2011.MA z dnia 8 października 2012 roku, w której zezwala na usunięcie 233 drzew pod warunkiem dokonania nasadzeń zamiennych w ilości 466 szt. drzew na ternie działek wskazanych w decyzji,
 - b) decyzję znak GKHIR.6131.112.2012.MA z dnia 18 grudnia 2012 roku, w której zezwala na wycięcie 153 sztuk drzew oraz 68 m² krzewów wyszczególnionych w decyzji pod warunkiem dokonania nasadzeń zamiennych drzew w ilości nie mniejszej niż 459 sztuk na ternie działek wskazanych w decyzji.
- 9) Wykonawca powinien zapewnić:
 - a) lokalizację zaplecza socjalnego i technicznego poza obszarem Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, na terenie obecnie zagospodarowanym przy stacji dolnej kolei,
 - b) odpowiednią organizację placu budowy z zapleczem socjalnym, aby na skutek braku porządku, niewłaściwego zabezpieczenia materiałów, maszyn, urządzeń i pojazdów nie doszło do zanieczyszczenia lub zniszczenia środowiska,
 - c) optymalny sprzęt do przeprowadzenia zakładanych prac,
 - d) bieżący nadzór nad wykonawcami robót i ich pracownikami;

DOCELOWE SKUTKI I KORZYŚCI DLA ŚRODOWISKA:

- Nowy wyciąg krzesełkowy będzie podwieszony wyżej nad ziemią, przez co pozostawi zwierzętom więcej swobodnej przestrzeni w strefie przyziemnej śródleśnej przecinki. Ponadto w okresach gdy wyciąg będzie wyłączony, krzesła będą garażowane w budynku stacji dolnej, niknąc tym samym całkowicie z przestrzeni i krajobrazu stoku;
- Wymiana kolei górskiej zakończy emisję smarów technicznych z maszyn i słupów wyciągu orczykowego. Smarowanie w obiegu otwartym jest normalnym, fabrycznym rozwiązaniem istniejącego wyciągu. Nowa

- kolej krzesiówkowa będzie posiadała zamknięte obiegi smarów, a cała maszynownia będzie umieszczona w podmurowanym budynku.
- podłączenie do kanalizacji sanitarnej miejskiej – co pozwoli na zwiększenie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych i wyeliminuje konieczność opróżniania szamba;
 - wprowadzenie stacji GPR zwiększy bezpieczeństwo użytkowników w postaci dostępności do fachowej pomocy ratowniczej;
 - Oświetlenie stoku zwiększy bezpieczeństwo na trasie zjazdowej;
 - System naśnieżania, poprzez rekonstrukcję pokrywy śnieżnej, pozwoli na zasłonięcie elementów stoku (kamienie, części roślin), co zwiększy bezpieczeństwo oraz zabezpieczy potencjalne szkody we florze.
 - Ujęcie wody ze studni infiltracyjnej zbudowanej w rejonie potoku Biła nie zmieni warunków hydrologicznych ani ekologicznych potoku.
 - Zgromadzona w zbiorniku woda ma stanowić również rezerwę na cele ochrony pożarowej parku krajobrazowego i obszaru Natura 2000 w rejonie góry Beskid.
 - Nowe obiekty murowano-drewniane, które zastąpią stare – blaszane zwiększą estetykę i wpłyną na poprawę walorów krajobrazowych.
 - Ukrycie maszynowni kolei w murowanym budynku obniży emisję hałasu do środowiska,
 - Wymiana budynków i ich ogrzewania poprawi energetyczny bilans obiektów i obniży emisję zanieczyszczeń do powietrza.
 - Zagospodarowanie terenu wokół pomnika przewiduje jego dowiązanie do projektowanej trasy spacerowej prowadzącej od stacji górnej oraz uczynienie zarysu miejsca, na którym odbywają się coroczne, lokalne uroczystości. Projekt przewiduje nawierzchnię z kamienia naturalnego (kamień lokalny). Przewiduje się również montaż kilku ławek i kosza na śmieci dla osób odwiedzających to miejsce w sezonie turystycznym letnim oraz zimowym. Projekt zakłada, że całkowita powierzchnia miejsca wykorzystywanego do organizowania corocznych uroczystości wynosić będzie minimum 150 m².
 - Wyznaczenie umocnionych kamieniem tras spacerowych pozwoli dodatkowo chronić glebę i roślinność.

VIII. Skutki dla środowiska, mogące wynikać z realizacji ustaleń planu wraz z zasadami ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego oraz zabudowy i zagospodarowania terenu, ujęte w zapisach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z oceną rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych i innych ustaleń planu

VIII.1. Klimat, powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny

POWIETRZE ATMOSFERYCZNE

Zgodnie z art. 89 ustawy Prawo ochrony środowiska wojewoda co roku dokonuje oceny **poziomu substancji w powietrzu** w podlegających mu strefach w ramach państwowego monitoringu środowiska. Ocena uwzględnienia dwie grupy kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

„Program ochrony środowiska dla gminy Szczyrk” jako cel długoterminowy w zakresie ochrony powietrza zakłada „Poprawę jakości powietrza oraz obniżenie poziomu substancji szkodliwych w powietrzu”.

Oddziaływanie na stan powietrza zachodziło (krótkookresowo) będzie na etapie realizacji inwestycji (maszyny budowlane, pojazdy transportujące materiały). Na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia krótkookresowo emitorem spalin będą ratraki utrzymujące trasy narciarskie. Z powodu ich pracy nie będzie zachodziło ponadnormatywne oddziaływanie na stan zanieczyszczenia powietrza.

W planie:

- nakaz zastosowania do celów grzewczych systemów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych technikach grzewczych - § 8 ust.1 pkt.2

KLIMAT AKUSTYCZNY

W obszarze planu jedynymi źródłami hałasu są te związane z przygotowaniem i użytkowaniem tras narciarskich w sezonie zimowym czyli wynikające z użytkowania m.in. ratraków, armatek śnieżnych, stacji pomp, wyciągu.

Badania, wykonane w ramach opracowywania „Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko” wykazały brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

W planie:

Zakaz przekraczania dopuszczalnych norm hałasu na terenach akustycznie chronionych, tj. na terenach oznaczonych symbolami:

- MN – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- USz, UT, UTz – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

VIII.2. Gleba i surowce naturalne

W wyniku wykonania tras oraz naśnieżania nie powinno nastąpić wzmożenie procesu erozji powierzchniowej, pod warunkiem wykonania poniższych zabiegów:

- wykonanie poprzecznych szczelin w celu odprowadzania wody poza krawędź trasy,
- siew dostosowanych gatunkowo traw,
- regularne koszenie traw,
- zabezpieczenie stromych skarp materiałem skalnym lub/i siatkami.

Budowa sieci infrastruktury technicznej (wodociągowej i energetycznej) będzie prowadzona w obrębie terenu przeznaczanego pod trasy zjazdowe. Prognozuje się brak wpływu ww budowy na środowisko przyrodnicze.

W planie:

- W projekcie określono minimalną powierzchnię biologicznie-czynną – 30 - 70%,
- nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem;
- Ustala się, że obszar planu będzie obsługiwany infrastrukturą techniczną w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków bytowo-gospodarczych, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej ogólno miejskiej,
 - b) odprowadzenie ścieków do indywidualnych oczyszczalni ścieków,
 - c) odprowadzenie ścieków do szczelnych osadników opróżnianych okresowo;
- Ustala się, że obszar planu będzie obsługiwany infrastrukturą techniczną w zakresie odprowadzania wód deszczowych i roztopowych przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - d) odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1 (nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem),
 - e) możliwość odprowadzenia wód deszczowych i roztopowych za pomocą rozwiązań indywidualnych, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1
 - b) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.
- W zakresie gospodarki odpadami:
 - a) prowadzenie gospodarki odpadami, z uwzględnieniem ich segregacji, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi z zakresu gospodarki odpadami i ochrony środowiska,
 - b) zakaz lokalizacji składowisk odpadów;
 - c) zakaz działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów;
 - c) segregacja i magazynowanie odpadów po spełnieniu wymogów określonych przepisami z zakresu ochrony środowiska.
- nakaz ograniczenia transportu mas ziemnych i wykorzystywania ich w pierwszej kolejności do ukształtowania terenu w rejonie danej inwestycji, bez znacznych zmian naturalnej rzeźby terenu i układu warstw gleby,
- obowiązuje prowadzenie tras zjazdowych z maksymalnym wykorzystaniem naturalnej konfiguracji terenu dla zminimalizowania robót ziemnych, zmierzających do sztucznego kształtowania podłużnego i poprzecznego profilu trasy,
- Wyznacza się obszary zagrożone ruchami masowymi – zgodnie z Rysunkiem planu.
- W terenach zagrożonych ruchami masowymi każdą inwestycję budowlaną należy poprzedzić analizą warunków geologicznych, pod kątem występowania niekorzystnych zjawisk geodynamicznych, w tym osuwisk.
- Dla terenów zlokalizowanych w obszarach zagrożonych ruchami masowymi ustala się:
 - a) nakaz wprowadzania i utrzymania szaty roślinnej ograniczającej erozję stoku;
 - b) zakaz odprowadzania wód opadowych i ścieków do gruntu;
 - c) nakaz odprowadzania wód opadowych, z terenów przeznaczonych pod zabudowę, poza obręb stoku w sposób uniemożliwiający gromadzenie się wód w gruncie i na powierzchni terenu;
 - d) nakaz projektowania zabudowy w sposób ograniczający obciążenie stoku oraz utratę

jego stabilności. Odstępstwo winno wynikać wprost z indywidualnych dokumentów geologicznych o których mowa w przepisach odrębnych z zakresu budownictwa.

VIII.3. Wody powierzchniowe i podziemne

WODY PODZIEMNE

Zagospodarowanie terenu zgodnie z ustaleniami planu miejscowego może wpłynąć bardzo nieznacznie na zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków bytowych. Mogą powstać źródła odprowadzanych ścieków bytowych, w dopuszczanych obiektach kubaturowych związanych z funkcją obszaru.

Brak obecnie kanalizacji sanitarnej w obszarze planu. Zostanie ona zrealizowana.

W planie:

- **INFORMACJA**, że „Obszar planu położony jest w obszarze głównego zbiornika wód podziemnych GZWP-348 „Beskid Śląski” wymagający najwyższej ochrony zasobów wodnych”.
- Ustala się, że obszar planu będzie obsługiwany infrastrukturą techniczną w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków bytowo-gospodarczych, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej,
 - b) odprowadzenie ścieków do indywidualnych oczyszczalni ścieków,
 - c) odprowadzenie ścieków do szczelnych osadników opróżnianych okresowo;
- Ustala się, że obszar planu będzie obsługiwany infrastrukturą techniczną w zakresie odprowadzania wód deszczowych i roztopowych przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1 (nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem),
 - b) możliwość odprowadzenia wód deszczowych i roztopowych za pomocą rozwiązań indywidualnych, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1
 - c) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.

WODY POWIERZCHNIOWE

W planie:

Jak dla wód podziemnych – jak wyżej.

VIII.4. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

W planie nie wprowadza się zapisów dotyczących ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym. Wynikają one bezpośrednio z przepisów odrębnych.

VIII.5. Gospodarka odpadami i ściekami

Podstawowymi odpadami wytwarzanymi na analizowanym terenie będą odpady wynikające z przebywania ludzi na trasie (początek i koniec tras), eksploatacji infrastruktury oraz obiektów związanych z przeznaczeniem podstawowym terenu. Gromadzenie odpadów w pojemnikach usytuowanych w specjalnie do tego celu wyznaczonych miejscach z twardym podłożem i ich wywóz przez upoważnione firmy nie spowoduje zagrożenia w środowisku gruntowo - wodnym.

Na terenie gminy Szczyrk obowiązuje „Plan gospodarki odpadami dla gminy Szczyrk”.

Na terenie gminy nie znajdują się żadne składowiska odpadów. Odpady odbierane od mieszkańców wywożone są na składowiska poza teren Gminy: w Żywcu lub w Bielsku – Białej przez firmy koncesjonowane przez Urząd Gminy.

Odbiór odpadów niebezpiecznych winna zapewniać wyspecjalizowana jednostka posiadająca odpowiednie uprawnienia w tym zakresie. Jednym z największych zagrożeń i problemów jest powstawanie niekontrolowanych „dzikich” wysypisk.

Teren planu nie jest skanalizowany.

W planie:

- Ustala się, że obszar planu będzie obsługiwany infrastrukturą techniczną w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków bytowo-gospodarczych, przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej,
 - b) odprowadzenie ścieków do indywidualnych oczyszczalni ścieków,

- c) odprowadzenie ścieków do szczelnych osadników opróżnianych okresowo;
- Ustala się, że obszar planu będzie obsługiwany infrastrukturą techniczną w zakresie odprowadzania wód deszczowych i roztopowych przy uwzględnieniu następujących zasad:
 - a) odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1 (nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem),
 - b) możliwość odprowadzenia wód deszczowych i roztopowych za pomocą rozwiązań indywidualnych, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1
- dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.
- W zakresie gospodarki odpadami:
 - a) prowadzenie gospodarki odpadami, z uwzględnieniem ich segregacji, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi z zakresu gospodarki odpadami i ochrony środowiska,
 - b) zakaz lokalizacji składowisk odpadów;
 - c) zakaz działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów;
 - b) segregacja i magazynowanie odpadów po spełnieniu wymogów określonych przepisami z zakresu ochrony środowiska.

VIII.6. Ochrona przyrody (obszary chronione, formy ochrony) istotna z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu (w szczególności obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r, o ochronie przyrody)

Projekt planu na dzień wykonywania prognozy był zgodny z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska.

Plan nie narusza przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody. Nie przewiduje się skutków realizacji wprowadzanego projektu dla środowiska, a w szczególności terenów cennych przyrodniczo.

Teren położony jest w przeważającej części w obrębie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, częściowo w jego otulinie. To jedyne powierzchniowe prawne formy ochrony przyrody.

Planowane przedsięwzięcie nie koliduje z celami, dla których został utworzony Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego wraz z otuliną. Przedsięwzięcie nie stanowi generalnie nowego elementu w krajobrazie, zamyka się w terenie już w taki sam sposób zagospodarowanym.

Planowane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać i nie wpłynie na rezerваты. Najbliższy z nich („Stok Szyndzielni”) położony jest w odległości min. 1,7 km na północ. Pozostałe znacznie dalej.

Nie przewiduje się oddziaływania przedsięwzięcia na pomniki przyrody położone w znacznym oddaleniu. Najbliżej położona jest Jaskinia w Trzech Kopcach – 1,4 km na północ.

Projektowane zainwestowanie może wpłynąć bardzo nieznacznie na pogorszenie zasobów przyrodniczych. Można wpływ ten minimalizować pod warunkiem zastosowania się do zapisów planu miejscowego i przepisów szczególnych.

NATURA 2000

Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Obszar objęty projektem planu położony jest bezpośrednio w sąsiedztwie obszaru Natura 2000 (PLH240005). Styka się z nim na grzbiecie góry Beskid.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenów i ich zagospodarowanie (projektowane przedsięwzięcie) nie będą mieć wpływu na stabilność, integralność oraz stan zachowania obszaru Natura 2000.

Charakterystyka powiązań przyrodniczych obszaru z jego szerszym otoczeniem

Obszar opracowania jest położony w obrębie i bezpośrednim sąsiedztwie korytarzy ekologicznych, zwartych, powiązanych ze sobą obszarów leśnych oraz w nieznacznej odległości od korytarzy ekologicznych związanych z dolinami rzek (dolina rzeki Żylica).

Główny korytarz ekologiczny biegnie grzbietami między Klimczokiem i Kotarzem. Obszar wchodzi w skład korytarzy ekologicznych – obszarów węzłowych dla ssaków kopytnych, ssaków drapieżnych i ptaków.

Inwestycja nie przecina tego szlaku. Grzbiet jest i będzie wolny od inwestycji. Jego zagospodarowanie jest tylko leśne.

Szczyrk położony jest w obrębie obszaru węzłowego o znaczeniu krajowym. To obszar oznaczony w systemie ECONET symbolem 29K – obszar Beskidu Śląskiego.

W planie informacja w ramach § 17 iż: „Obszar objęty planem znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego oraz w jego otulinie – zgodnie z Rysunkiem planu, w którym zasady zagospodarowania terenów regulują przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody oraz Rozporządzenia Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998 roku w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego”.

VIII.7. Środowisko przyrodnicze i zmiany w krajobrazie

Krajobraz jest dobrem wspólnym i wspólnym dorobkiem ludzkości, jego jakość świadczy o prowadzonej gospodarce człowieka - jest więc taki jak ludzie, którzy go tworzą. Ogromny wpływ krajobrazu na jakość życia oraz psychikę człowieka został już dostrzeżony, czego konsekwencją jest opracowanie dokumentów mówiących o potrzebie jego ochrony i odpowiedniego kształtowania. Jednym z tych dokumentów jest Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000.

Rzeczpospolita Polska podpisała w dniu 21.12.2001r. i ratyfikowała w dniu 27.09.2004r. Europejską Konwencję Krajobrazową.

Wg tego dokumentu krajobraz oznacza obszar, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i ludzkich. Krajobraz i jego jakość wpływają min. na relacje społeczne, rozwój gospodarczy i kulturowy, co sprawia, że krajobraz jest kluczowym elementem dobrobytu całości społeczeństwa oraz jednostek.

W konwencji został określony wpływ krajobrazu na poszczególne dziedziny życia:

- przyczynia się do tworzenia kultur lokalnych oraz jest on podstawowym komponentem europejskiego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, przyczyniając się do dobrobytu ludzi i konsolidacji tożsamości,
- pełni ważną rolę w publicznych zainteresowaniach dziedzinami kultury, ekologii i sprawami społecznymi oraz stanowi on zasób sprzyjający działalności gospodarczej,
- jest ważną częścią jakości życia ludzi zamieszkujących wszędzie.

Utrzymanie narciarskiej trasy zjazdowej w dobrym stanie technicznym pozwoli zachować walory krajobrazowe Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego oraz walory przyrodnicze łąk górskich, które w przeciwnym razie ulegną degradacji. Zaniechanie prac agrotechnicznych w górnej części stoku orz na trasie zjazdowej powoduje, że łąki te ulegają szybkiej naturalnej sukcesji w kierunku siedlisk leśnych.

W czasie prac budowlanych nie zostaną naruszone ani zniszczone tereny cenne przyrodniczo.

Częściowa zmiana krajobrazu naturalnego w rejonie planowanego przedsięwzięcia nie wpłynie znacząco na zmianę kompozycji widokowej. Po zakończeniu etapu realizacji przedsięwzięcia oraz po przeprowadzeniu rekultywacji terenu zmiany w krajobrazie nie będą zauważalne.

Oddziaływania na krajobraz będzie związane jedynie z etapem realizacji i będzie ograniczone do minimum zapisami planu a także ustaleniami decyzji środowiskowej.

W ramach opracowywanego planu i zmiany planu przeprowadzone zostanie postępowanie w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne. Wnioskiem objętych zostanie ok. 4,27 ha dotychczasowych użytków leśnych. Przy czym należy zaznaczyć, że „użytek leśny” w ramach rejestru gruntów nie zawsze stanowi rzeczywiście zalesiony obszar.

Nastąpi konieczność częściowego wycięcia drzewostanu.

Gospodarkę leśną w analizowanym obszarze prowadzi Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych Nadleśnictwo Bielsko. W ramach realizacji odlesienia a także planu urządzenia lasów ustali formę realizacji kompensacji przyrodniczej w postaci planowych zalesień.

Część zalesień planowanych w obszarze Szczyrku, w tym w zlewni Żylicy, w której położony jest obszar niniejszego planu, ujęto w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r. W ramach niniejszego dokumentu wyznaczono 36 obszarów do zalesienia o łącznej powierzchni 9,56 ha. W bezpośrednim sąsiedztwie (od południa) obszaru planu, w obrębie osiedla Beskidek – wyznaczono na kilku z działek obszar do zalesienia, o łącznej powierzchni ok. 1,34 ha.

Poza tym w ww planie miejscowym całość obszarów sąsiadujących z planem miejscowym położona jest w ramach terenów ZL (tereny leśne), gdzie przeznaczenie podstawowe to: lasy w tym: lasy państwowe i prywatne wraz z występującymi polanami, drogami i ścieżkami śródleśnymi, stałymi i sezonowymi wodami powierzchniowymi, a także planowe zalesiania, obiekty infrastruktury technicznej oraz tereny obsługi gospodarki leśnej, z przynależnym zagospodarowaniem terenów. W ramach ustaleń dla zagospodarowania terenów wprowadzono nakazy:

- a) przestrzeganie ustaleń „planu ochrony” lasów w obszarach Parku Krajobrazowego i jego otuliny,
- b) przestrzeganie granicy rolno leśnej,
- c) pełnienie funkcji lasów ochronnych,

- d) ochrona lasów, stanowiących naturalne fragmenty rodzimej przyrody lub lasów szczególnie cennych ze względu na zachowanie różnorodności przyrodniczej, leśnych zasobów genetycznych, walorów krajobrazowych, potrzeb nauki,
 - e) nowe zalesienia we wskazanych obszarach, wyznaczonych w planie graficznie,
 - f) uzupełnienie drzewostanu – urozmaicenie szaty roślinnej i rozwój ekosystemu leśnego,
 - g) zachowanie i ochrona łąk i polan śródleśnych, kompozycji terenów leśnych,
 - h) ochrona istniejącej flory i fauny,
 - i) utrzymanie istniejącego systemu melioracyjnego,
 - k) wyznaczenie obszarów użytkowanych sezonowo jako strefy sportowo rekreacyjne SR bez prawa ograniczania swobody poruszania się.
- Dotychczas na usunięcie drzew i krzewów z działek rolnych Burmistrz Miasta Szczyrk wydał decyzje:
- znak GKUHİR.6131.95.2011.MA z dnia 8 października 2012 roku, w której zezwala na usunięcie 233 drzew pod warunkiem dokonania nasadzeń zamiennych w ilości 466 szt.
 - decyzję znak GKUHİR.6131.112.2012.MA z dnia 18 grudnia 2012 roku, w której zezwala na wycięcie 153 sztuk drzew oraz 68 m2 krzewów pod warunkiem dokonania nasadzeń zamiennych drzew w ilości nie mniejszej niż 459.

W planie:

- **zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem: sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej oraz za wyjątkiem dopuszczeń zawartych w pkt 2;**
- **dla terenów oznaczonych na Rysunku planu symbolami USz, UT, UTz dopuszczenie realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.**
- **w §7 ust.1 pkt.1 – ustalono warunki sytuowania nośników reklamowych,**
- **zakaz lokalizowania nośników reklamowych w terenie USz, ZP,**
- **nakaz zagospodarowania zielenią urządzoną działek, na których znajdują się urządzenia i obiekty związane z funkcjonowaniem sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej;**
- **zakaz realizacji od strony dróg publicznych i wewnętrznych ogrodzeń składających się z betonowych i żelbetowych elementów prefabrykowanych;**
- **nakaz zastosowania ażurowych ogrodzeń – w terenach UT, UTz, USz,**
- **zakaz realizacji ogrodzeń z drutu kolczastego – w terenach UT, USz,**
- **zakaz lokalizacji miejsc postojowych w terenach oznaczonych symbolami: R, USz, ZP, ZL, WS,**
- **dla każdego z rodzajów terenów, w których dopuszczono zabudowę, ustalono:**
 - a) **wskaźniki intensywności (od 0,01 do 2,0)**
 - b) **maksymalny gabaryt budynku,**
 - c) **wysokość,**
 - d) **geometrię dachów,**
 - e) **kolorystykę ścian i dachów budynków – w terenach UT, USz,**
- **nakaz ograniczenia transportu mas ziemnych i wykorzystywania ich w pierwszej kolejności do ukształtowania terenu w rejonie danej inwestycji, bez znacznych zmian naturalnej rzeźby terenu i układu warstw gleby,**
- **obowiązuje prowadzenie tras zjazdowych z maksymalnym wykorzystaniem naturalnej konfiguracji terenu dla zminimalizowania robót ziemnych, zmierzających do sztucznego kształtowania podłużnego i poprzecznego profilu trasy.**
- **ustalono minimalne powierzchnie biologicznie czynne.**

VIII.8. Dobra kultury i elementy zabytkowe

W planie:

1. **W planie, z uwagi na wymogi ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej wskazuje się założenia urbanistyczne podlegające ochronie konserwatorskiej OK.**
2. **Wyznacza się strefy OK – ochrony konserwatorskiej, należy do nich:**
 - a) **OK2 – zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Biła”;**
 - b) **OK4 – zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Porębskie Pole”.**
3. **W zasięgu strefy OK obowiązuje:**
 - a) **utrzymanie istniejących zasadniczych elementów układu urbanistycznego, historycznej sieci dróg, zabudowy w gospodarstwach rolnych oraz elementów krajobrazu naturalnego takich jak: wody powierzchniowe, jary, zieleń naturalna;**

- b) rehabilitacja i rewaloryzacja istniejącej zabudowy oraz historycznych układów przestrzennych i elementów rozplanowania wsi;
- c) ochrona historycznych założeń zieleni.

Wyznaczono teren MIEJSC PAMIĘCI NARODOWEJ – ZP-01

VIII.9. Wpływ na zdrowie ludzi

W przypadku analizowanego planu miejscowego oraz zmiany planu nie wystąpią zagrożenia związane z substancjami niebezpiecznymi. Nie wprowadzają ryzyka wystąpienia zanieczyszczeń powietrza i środowiska, pod warunkiem stosowania urządzeń i instalacji technologicznych spełniających obowiązujące normy w zakresie oddziaływania na środowisko.

Wprowadzone zostaną, związane z bezpieczeństwem korzystających z tras narciarskich, bariery, płotki grodzące i tyczki.

W planie:

- **zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem: sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej oraz za wyjątkiem dopuszczeń zawartych w pkt 2;**
- **dla terenów oznaczonych na Rysunku planu symbolami USz, UT, UTz dopuszczenie realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.**
- **w ramach §8 – ustalenia dotyczące ochrony: powietrza, wód i gruntów, ochrony przeciwpożarowej,**
- **w ramach §8 ust.5 – ustalono zasady gospodarki odpadami,**
- **zakaz przekraczania dopuszczalnych norm hałasu na terenach akustycznie chronionych, tj. na terenach oznaczonych symbolami:**
 - a) **MN – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,**
 - b) **USz, UT, UTz – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.**
- **realizacja oświetlenia tras narciarskich w sposób kierunkowy oświetlający wyłącznie trasy zjazdowe;**
- **dopuszczenie obiektów związanych z ratownictwem górskim – UT, USz-02**

IX.10. Zaopatrzenie w media

a) w wodę:

- a) *z miejskiej sieci wodociągowej;*
- b) *dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z własnych ujęć wód.*

b) odprowadzenia wód deszczowych i roztopowych:

- a) *odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1;*
- b) *możliwość odprowadzenia wód deszczowych i roztopowych za pomocą rozwiązań indywidualnych, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3 pkt 1;*
- c) *dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.*

c) odprowadzenia ścieków bytowo-gospodarczych:

- a) *odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej;*
- b) *odprowadzanie ścieków do indywidualnych oczyszczalni ścieków;*
- c) *odprowadzanie ścieków do szczelnych osadników opróżnianych okresowo.*

d) w energię elektryczną:

obszar planu zasilany będzie za pośrednictwem napowietrznej i kablowej sieci średniego (SN) i niskiego napięcia (nN) oraz stacji transformatorowych SN/nN;

e) w gaz:

- 1) *obszar planu zasilany będzie za pomocą sieci średnioprężnej;*
- 2) *dopuszcza się zaopatrzenie terenów w gaz za pomocą indywidualnych źródeł.*

f) w energię cieplną: *za pomocą indywidualnych rozwiązań.*

Prognozuje się brak wpływu na środowisko przyrodnicze budowy sieci wodociągowej i energetycznej.

VIII.11. Oddziaływania skumulowane

Obszar opracowania położony jest w niedalekim sąsiedztwie obszarów wykorzystywanych turystycznie – pieszych szlaków górskich, kolejki krzesiówkowej, schroniska turystycznego.

Planu wprowadza do obszaru niewielkie zmiany w przeznaczeniu i sposobie zagospodarowania terenu, poszerzając już istniejące. **Wprowadzenie rozbudowy tras narciarskich nie wpłynie znacząco na stopień oddziaływania na tereny przyległe, w tym tereny podlegające ochronie.**

Zakres oddziaływania przedsięwzięcia nie wykracza poza jego granice. W bezpośrednim sąsiedztwie nie ma obiektów o podobnym charakterze. Dwie trasy narciarskie zlokalizowane w odległości do 2 km na

górze Beskid, w okolicy OSW Beskid przy ul. Górskiej, w chwili obecnej są trasami nieczynnymi. Z uwagi na powyższe nie przewiduje się kumulowania oddziaływań planowanego przedsięwzięcia z tymi trasami.

Nie przewiduje się znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami na terenie Szczyrku, oddziaływania projektowanej zmiany miejscowego planu na środowisko przyrodnicze.

IX. Ocena zgodności projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenu z przepisami prawa

IX.1. Zgodność z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

W projekcie planu starano się uwzględnić uwarunkowania ekofizjograficzne wynikające z „Opracowania ekofizjograficznego do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A,B,C,D1,D2,D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko-Biała maj 2004) a także z „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyrku” (EKO-CONSULT, Nowy Sącz, lipiec 2011r.).

Na etapie wykonywania niniejszej prognozy wprowadzono do rysunku i zapisów planu większość niezbędnych, proponowanych zapisów, pozwalających spełnić wymogi przepisów ochrony środowiska.

IX.2. Zgodność z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska

Analizując przedmiotowy plan można powiedzieć, że zasadniczo został on sporządzony zgodnie z zasadami wynikającymi z obowiązujących przepisów prawnych, Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szczyrk, zebranymi do projektu planu opiniami i uzgodnieniami.

Zabezpieczenie środowiska przed negatywnymi skutkami planu oraz jego wprowadzeniem w życie, polegają na sprecyzowaniu odpowiednich zapisów ochronnych. Jednak całkowita zgodność oraz wyeliminowanie uciążliwości nie jest możliwe.

IX.3. Ocena proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania a pozostałymi terenami

Projekt planu określa także minimalne, możliwe do realizacji powierzchnie biologicznie-czynne.

Wzięto pod uwagę występowanie obszarów prawnie chronionych (Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego oraz jego otulina) oraz odległości od innych obszarów objętych ochroną prawną oraz cennych przyrodniczo, w tym lasów.

X. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Cele ochrony środowiska dla poszczególnych szczebli zostały zapisane w wielu dokumentach i przepisach. Poniżej wspomniano o najbardziej istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Aktualny zakres regulacji przepisów z zakresu ochrony środowiska w Unii Europejskiej został określony w Traktacie amsterdamskim (art. 174-176 zawarte w tytule XIX części III TWE). Traktat z Nicei nie wprowadził tutaj istotnych zmian. We wspólnej polityce ochrony środowiska WE największy nacisk położono na zapobieganie zanieczyszczeniom i szkodom oraz ich ograniczanie, a także na ochronę i odnowę zasobów. Do pierwszej grupy zaliczono zwalczanie zanieczyszczenia wód i atmosfery, walkę ze szkodami powodowanymi przez produkty chemiczne oraz walkę z hałasem. Do drugiej grupy zaliczono właściwe zagospodarowanie odpadów, ochronę dziedzictwa przyrodniczego oraz poprawę warunków życia.

Ramy strategicznej polityki wspólnotowej na okres 10 lat w zakresie ochrony środowiska, ustanowionym przez Unię Europejską określa VII Program Działań Wspólnoty Europejskiej w Zakresie Środowiska Naturalnego: „Dobrze żyć w granicach naszej planety”, przyjęty 20 listopada 2013r. (decyzja nr 1386/2013/UE).

Proponowany program opiera się na istotnych osiągnięciach 40 lat polityki ochrony środowiska UE i kilku ostatnich dokumentach strategicznych w tej dziedzinie, w tym: *Europa efektywnie Korzystająca z Zasobów*, *Strategii UE na rzecz Różnorodności Biologicznej do 2020* i *Unijnego Planu działań na rzecz Gospodarki Niskoemisyjnej*.

Program, określa strategiczne plany kształtowania polityki w zakresie środowiska z dziewięcioma priorytetowymi celami, które mają zostać osiągnięte do 2020:

1. ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii;
2. przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną;
3. ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem obciążeniami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu;
4. maksymalizacja korzyści płynących z prawodawstwa Unii w zakresie ochrony środowiska;
5. poprawa dowodów stanowiących podstawę polityki ochrony środowiska;
6. zabezpieczenie inwestycji na rzecz polityki ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianie klimatu oraz urealnieniu cen;
7. poprawa uwzględniania aspektu ochrony środowiska i zwiększeniu spójności polityki;
8. wspieranie zrównoważonego charakteru miast Unii;
9. zwiększenie efektywności Unii w przeciwdziałaniu regionalnym i globalnym wyzwaniom w zakresie ochrony środowiska.

Cele te powinny zostać powiązane z celami strategii „Europa 2020” na różnych poziomach sprawowania władzy i w każdym wypadku z uwzględnieniem zasady pomocniczości, min. w zakresie:

- ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 20%;
- zagwarantowania, że do 2020 r. 20% zużycia energii będzie pochodziło z odnawialnych źródeł energii;
- ograniczenia, dzięki poprawie efektywności energetycznej, zużycia energii pierwotnej o 20%.

Na szczeblu lokalnym powinien on stawiać sobie ambitniejsze cele, rozciągając oddziaływanie na inne obszary inicjatywy przewodniej „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”, takie jak: różnorodność biologiczna, zrównoważone środowisko miejskie, użytkowanie gruntów, gospodarowanie odpadami i zasobami wodnymi oraz zanieczyszczenie powietrza, adaptacja do zmian klimatu. Unia Europejska forsuje potrzebę przygotowań do adaptacji. W czerwcu 2007r. opublikowano tzw. „zielony” dokument UE dotyczący adaptacji do konsekwencji zmian klimatu.

VII Program zawiera **wizję na rok 2050**, w którym to roku obywatele mają się cieszyć dobrą jakością życia, z uwzględnieniem ekologicznych ograniczeń planety, w gospodarce nic się nie marnuje, różnorodność biologiczna jest przywracana, a niskoemisyjny wzrost - oddzielony od zużycia zasobów - wyznacza drogę rozwoju globalnego.

Spośród uregulowań UE o istotnym znaczeniu w kontekście zmian klimatycznych są: Ramowa Dyrektywa Wodna UE, zobowiązująca kraje członkowskie do zapewnienia dobrej jakości wszystkich wód w Unii Europejskiej do końca 2015 oraz Dyrektywa Powodziowa UE która wymusza ocenę ryzyka powodzi, stworzenie map ryzyka i potencjalnych strat, i przygotowanie działań w kierunku „gospodarowania” ryzykiem powodziowym.

Podstawowym aktem transponującym do polskiego prawodawstwa zapisy Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego z Rady z dnia 23 października 2000r. jest ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne. Główne cele Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) zostały określone jako:

- nie pogarszanie stanu czystości wód,
- dobry stan wód w 2015 roku; dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w innych unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych,
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

RDW reguluje kwestie dotyczące zarządzania i planowania zasobami wodnymi, wskazując w jaki sposób i w jakich ramach czasowych należy opracować i wdrożyć właściwe dokumenty, przy czym dokumentem podstawowym, obrazującym całość cyklu planistycznego ma być plan gospodarowania wodami (PGW) w dorzeczu. Termin opracowania przez państwa członkowskie planów gospodarowania wodami dla obszarów dorzeczy został wyznaczony na koniec 2009r., który do dnia dzisiejszego nie został spełniony. Ustalenia zawarte w planach gospodarowania wodami, a zwłaszcza realizacja działań z zakresu programu wodno-środowiskowego kraju, podsumowanych w tych dokumentach, powinny pozwolić na osiągnięcie celów środowiskowych ustalonych dla części wód do roku 2015, z dopuszczeniem pewnych odstępstw czasowych, bądź wymagań względem celów, tam gdzie zostanie to uznane za konieczne.

Za realizację zadań w regionach wodnych odpowiedzialny jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. **Terenu Szczyrku należy do regionu wodnego Górnej Wisły, który zawiera się w obszarze działania RZGW Kraków.**

Wg. wyników identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych, czyli tzw. oceny ryzyka nie osiągnięcia przez wody dobrego stanu jakości do 2015r. przeprowadzonej w regionach wodnych Górnej Wisły wyznaczono w obszarze gminy Szczyrk obszar (SCWP) oznaczony jako GW 0104 – Soła od zb. Tresna do zb. Czaniec wraz z nim. Wody te nie zostały uznane za zagrożone nie osiągnięciem celów środowiskowych.

Dla wód uznanych za zagrożone nie osiągnięciem celów środowiskowych w planach gospodarowania wodami w przyszłości zostaną wyznaczone dodatkowe działania naprawcze.

13 grudnia 2011 roku Rada Ministrów uchwaliła „Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030”, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym RP w dniu 27 kwietnia 2012r.

Jako główny, nadrzędny cel polityki przestrzennej przyjmuje się **efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.**

Cel główny obejmuje kilka celów polityki przestrzennej:

1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności.
2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.
3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.
5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej na zagrożenia naturalne i utratę bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
6. Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

Główne wyzwania z zakresu osiągnięcia i utrzymania wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski:

- zaspokojenia bieżących potrzeb rozwojowych społeczeństwa w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych i społecznych,
- zabezpieczenia możliwości dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego w oparciu o zachowane w dobrym stanie zasoby naturalne, kulturowe i lokalne walory środowiska,
- zapewnienia racjonalnego powiązania rozwoju społeczno-gospodarczego z ochroną zasobów wodnych i ich dostępnością,
- zapewnienia bezpieczeństwa poprzez podjęcie działań na rzecz ograniczenia ryzyka powodziowego oraz zagrożenia skutkami suszy,
- zapewnienia ciągłości i możliwości rozwoju na wielu obszarach Polski przez skuteczną ochronę złóż kopalin (w tym wód leczniczych, termalnych i solanek) przed nieracjonalną i nielegalną eksploatacją.

Konieczne działania:

1. Integracja działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawa ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych,
2. Przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej,
3. Wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z zapisami Europejskiej Konwencji Krajobrazowej,
4. Racjonalizacja gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych kraju, w tym zapobieganie występowaniu deficytu wody na potrzeby ludności i rozwoju gospodarczego,
5. Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,
6. Zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby,
7. Zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych.

W odniesieniu do zagadnień planowania przestrzennego na szczególną uwagę zasługują następujące dokumenty rekomendacyjne dla KPZK:

- „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK” Autor: prof. dr hab. Leszek Starkl, prof. dr hab. Zbigniew W. Kundzewicz,
- „Przyrodnicze aspekty zagospodarowania przestrzennego kraju - przesłanki i rekomendacje dla KPZK”. Autor: dr hab. Marek Degórski
- „Gospodarka wodna w kontekście przestrzeni kraju – rekomendacje dla KPZK”. Autor prof. dr hab. Inż. Elżbieta Nachlik.

Z ekspertyzy prof. dr hab. Leszka Starkla i prof. dr hab. Zbigniewa W. Kundzewicza pt. „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK. Ekspertyza dla Ministerstwa Rozwoju Regionalnego” Warszawa-Kraków-Poznań, listopad 2007r. wynika m.in., iż niezbędna jest adaptacja do konsekwencji zmian klimatu we wszystkich sektorach a przede wszystkim w takich jak: planowanie przestrzenne, gospodarka wodna, rolnictwo, transport, energetyka, leśnictwo, zdrowie publiczne, turystyka, itd. Ekspertyza zawiera też wskazania dla gospodarki przestrzennej w różnych regionach przyrodniczych Polski, przy czym obszar, w którym położona jest gmina Brzeszcze zaliczony został do „obszarów górskich”, dla których autor ekspertyzy sprecyzował następujące wskazania: „Obszary górskie muszą być szczególnie nastawione na ochronę przed wzrostem częstotliwości zdarzeń ekstremalnych (głównie opadów atmosferycznych), odbijających się w katastrofalnych powodziach, osuwiskach, powalach lasów. Niezbędna jest przebudowa składu gatunkowego zbiorowisk leśnych i wzrost ich arealu przy równoczesnym maksymalnym ograniczeniu gruntów ornych na korzyść użytków zielonych, sadów, a na pogórzach nawet winnic (przy wzroście temperatur). Równolegle należy ograniczać gęstość dróg przyspieszających powierzchniowy spływ wody (fale powodziowe), zatrzymywać wody gruntowe, a meliorować jedynie stoki osuwiskowe zagrażające budownictwu i infrastrukturze (Starkel i in. 2007). Należy

rozważyć podjęcie budowy dalszych zbiorników retencyjnych. Należy wycofać się z budowania z terenów przykorytowych i za stromych stoków (groźba osuwisk). Wypoczynek i turystyka winny być ukierunkowane na sezony letnie, m.in. w związku z ograniczeniem sportów zimowych przy efemerycznym zaleganiu pokrywy śnieżnej w wysokościach poniżej 600-800m n.p.m. (nieopłacalność wyciągów narciarskich.” Poniżej, z ww. ekspertyzy przywołano rysunek przedstawiający Główne zagrożenia dla gospodarki przestrzennej i elementy ochrony środowiska w różnych regionach Polski.

Ww. ekspertyza wskazuje także konieczność optymalizacji sposobu funkcjonowania przestrzennego pozwalającego zarówno lepiej przeciwdziałać zmianom klimatu, jak i zabezpieczyć się przed niekorzystnymi jego zmianami. Adaptacja do konsekwencji zmian klimatu na poziomie krajowym wymaga zwłaszcza poprawy systemów osłony przed klęskami żywiołowymi (osuwiska, susze, powódzie, fale upałów, pożary, plagi, epidemie).

W ramach „Eksperckiego projektu koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju do roku 2033” identyfikuje obszary problemowe o znaczeniu krajowym (Polska Wschodnia i konurbacja górnośląska) oraz dziewięć obszarów o znaczeniu międzywojewódzkim. Jednym z nich jest obszar „Karpaty”, w obrębie którego położone jest miasto Szczyrk. W obszarze problemowym Karpat zidentyfikowano: erozję gleb, zagrożenia osuwiskowe, presję urbanizacyjną i turystyczną oraz konflikty z ochroną przyrody i krajobrazu, deficyt wody i zagrożenia powodziowe, słabą dostępność wewnętrzną regionów turystycznych.

W obszarze Karpat wskazano także problemy charakterystyczne dla obszaru problemowego określonego jako „Dolina Wisły” (pas obszaru ciągnącego się po obu stronach rzeki Wisły) zaliczając tutaj: zagospodarowanie terenów zalewowych, brak przepraw mostowych, rozwiązanie problemu kaskadyzacji, zachowanie cennych obszarów przyrodniczych, zaostrzenie standardów budowlanych.

W roku 2008 Minister Środowiska sporządził dokument strategiczny wskazujący główne cele i najważniejsze priorytety polityki ekologicznej RP w najbliższych 4-8 latach, pt. „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016.”, w którym do najbardziej istotnych priorytetów zaliczono:

- działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju,
- przystosowanie do zmian klimatu,
- ochronę różnorodności biologicznej.

XI. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Obszar objęty projektem planu położony jest bezpośrednio w sąsiedztwie obszaru Natura 2000 (PLH240005). Styka się z nim na grzbiecie góry Beskid.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenów i ich zagospodarowanie (projektowane przedsięwzięcie) nie będą mieć wpływu na stabilność, integralność oraz stan zachowania obszaru Natura 2000.

Zagadnienie dotyczące wpływu na obszary Natura 2000 zawarto min. w artykule „Wyjaśnienie pojęć: rozwiązania alternatywne, konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, środki kompensujące, ogólna spójność, opinia komisji” zamieszczonym na stronie internetowej natura2000mos.gov.pl.

Do środków kompensujących zalicza się:

- środki łagodzące w *szerokim znaczeniu* to działania mające na celu ograniczenie do minimum lub nawet wykluczenie negatywnego oddziaływania na obszar, które może zaistnieć na skutek realizacji planu lub przedsięwzięcia. Działania te stanowią integralną część dokumentacji planu lub przedsięwzięcia,
- środki kompensujące w *ściśłym znaczeniu* są to środki niezależne od przedsięwzięcia (w tym od wszelkich powiązanych działań łagodzących). Ich celem jest kompensacja negatywnych skutków planu lub przedsięwzięcia, tak by zachowana została ogólna spójność ekologiczna sieci Natura 2000.

Środki kompensujące nie mają na celu umożliwienia realizacji planów lub przedsięwzięć przy uniknięciu zobowiązań wynikających z art. 6. Środki takie powinno się rozpatrywać dopiero po stwierdzeniu negatywnego wpływu planu/przedsięwzięcia na integralność obszaru Natura 2000.

Analizując oddziaływania na środowisko można stwierdzić, że dokument jakim jest projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi jeden ze sposobów zapobiegania negatywnym oddziaływaniom na środowisko. Ustalenia zawarte w tym dokumencie wprowadzają ład przestrzenny, uwzględniając potrzebę ochrony wód podziemnych, przyrody i krajobrazu. W wyniku analiz zagrożeń dla ludzi oraz środowiska w projekcie uwzględniono występujące ograniczenia i uciążliwości, wprowadzono zapisy pozwalające na zminimalizowanie negatywnych oddziaływań.

Za niezbędne uznano ochronę dziedzictwa przyrodniczego i kształtowanie zagospodarowania w sposób tworzący warunki dla bardziej zrównoważonego rozwoju przestrzennego. Umożliwia się racjonalne użytkowanie terenów o wysokich walorach środowiska i atrakcyjnych dla rozwoju rekreacji i turystyki.

XII. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Realizacja projektu zmiany planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko. Wszelkie oddziaływania związane z wprowadzonym zagospodarowaniem ograniczone będą do granic terenu objętego zmianą.

XIII. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Skutki realizacji postanowień Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Szczyrk oraz planów zagospodarowania przestrzennego są analizowane i oceniane w trybie przepisów art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w ramach tzw. „Oceny aktualności studium i planów miejscowych”.

Ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska wprowadziła Państwowy Monitoring Środowiska - będący jednolitym system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, realizowanym zgodnie z wieloletnimi programami państwowego monitoringu środowiska. Programy opracowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska są zatwierdzane przez Ministra Środowiska.

Celem PMŚ, zgodnie z art. 25 ust. 3 ww. ustawy, jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa:

- o jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów;
- o występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

System Państwowego Monitoringu Środowiska z mocy ustawy koordynowany jest przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska: sieci krajowe i regionalne przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska; sieci lokalne przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

Informacje wytworzone w ramach PMŚ wykorzystywane są do celów monitorowania skuteczności działań i strategicznego planowania w zakresie ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju na wszystkich poziomach zarządzania.

Badaniami monitoringowymi objęta jest także miasto Szczyrk, co wydaje się wystarczające.

Przedsięwzięcie nie wymaga analizy porealizacyjnej ani monitoringu na etapie eksploatacji. Utrzymanie ośrodka narciarskiego powinno odbywać się zgodnie z ogólnymi zasadami przyjętymi w gminie.

XIV. Rozwiązania alternatywne

Zaproponowany projekt techniczny rozbudowy tras zjazdowych zakłada optymalne trasy. Wybrano wariant najmniej ingerujący w teren, najbardziej racjonalny, najmniej ingerujący w środowisko. Brak jest możliwości wyznaczenia racjonalnego alternatywnego wariantu przedsięwzięcia. W przypadku kolejki krześlkowej – nie rozpatrywano innych wariantów lokalizacyjnych z uwagi na wymianę istniejącego wyciągu orczykowego i lokalizację kolejki w jego śladzie.

Do omawianego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wykonywano projektu dotyczącego wariantowych rozwiązań alternatywnych. Projekt planu jest ściśle związany z planowaną inwestycją poszerzenia istniejącej trasy zjazdowej.

Do planowanego naśnieżania stoku potrzebny będzie pobór wody. Wstępnie rozważano powierzchniowe ujęcie wody z potoku Biła, w wybudowanym w tym celu bocznym zbiorniku zatokowym. Na etapie analizy możliwych rozwiązań odstępiono od tego wariantu, na rzecz budowy studni infiltracyjnej, położonej poza korytem potoku. W efekcie przewidywany zakres prac nie obejmie koryta ani brzegów potoku i nie wpłynie na ekosystem potoku. Ten wariant przyjęto ostatecznie do realizacji.

XV. Podsumowanie i streszczenie oraz wnioski

1. Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren w rejonie ulicy Górskiej, Grzybowej i Góry Beskid – uchwała Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LVII/301/2014 z dnia 29 kwietnia 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu, zmieniona uchwałą Nr LXIV/346/2014 z dnia 21 października 2014r., którą doprecyzowano granice planu.
2. Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie skutków uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz sporządzenia planu - wpływu na środowisko analizowanego obszaru i jego sąsiedztwa oraz sformułowanie warunków realizacji projektowanych ustaleń planistycznych dla zachowania równowagi przyrodniczej i minimalizacji ewentualnych skutków ujemnych.
3. Zgodnie z Ustawą z dnia 27.04.2001r. - Prawo ochrony środowiska, Dz.U.Nr.129, poz 902) z późniejszymi zmianami, w toku prac związanych z wykonywaniem prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania na środowisko, określono, przeanalizowano i oceniono przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.
W prognozowaniu posłużono się:
 - wiedzą i doświadczeniem w zakresie opracowań związanych z tematyką ochrony środowiska między innymi opracowań ekofizjograficznych i prognoz oddziaływania na środowisko,
 - opracowaniami tematycznymi dotyczącymi obszaru analizy oraz obszarów sąsiednich,
 - literaturą tematu ochrony środowiska,
 - przepisami prawnymi dotyczącymi ochrony środowiska.
4. Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Bielsku-Białej.
5. Analiza stanu środowiska i uwarunkowań ekofizjograficznych została zamieszczona w rozdziałach 6 i 7 niniejszej prognozy.
6. Projekt planu miejscowego jest zgodny z ustaleniami obowiązującego studium.
7. **Podstawowym celem przedmiotowego planu miejscowego jest poszerzenie powierzchniowe istniejącej funkcji (tereny sportu i rekreacji). DOTYCHCZASOWE PRZEZNACZENIE CZĘŚCI TERENU ZOSTANIE POSZERZONE NA SĄSIADUJĄCE Z NIM FRAGMENTY.** Celem opracowania zmiany planu jest konieczność modernizacji oraz plany nieznacznej rozbudowy ośrodka narciarskiego na górze Beskid w celu stworzenia ośrodka nowoczesnego i atrakcyjnego ale narciarzy oraz przewrócenia w Szczyrku-Biłej zanikających tradycji narciarskich.
8. Inwestycje związane z realizacją m.in. tras narciarskich należą do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i wymagają sporządzenia Raportu o oddziaływaniu na środowisko na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, wydawanej na podstawie art. 72 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.).
„Raport o oddziaływaniu na przedsięwzięcia na środowisko sporządzony na potrzeby decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach” został dla części obszaru już opracowany, dla pozostałego fragmentu prace są w toku.
9. W projekcie ustalono odpowiednie zapisy ochronne dotyczące m.in. zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zagospodarowania terenu.
10. Obszar objęty zmianą planu i planem to tereny biologicznie czynne użytkowane dotychczas jako narciarskie trasy zjazdowe oraz obszar bezpośrednio z nimi sąsiadujący (po obu stronach). Projektowana realizacja ustaleń zmiany planu wpłynie fragmentarycznie na przekształcenie powierzchni ziemi – wykonane zostaną prace niwelacyjne – nasypy, umocnienia skarp itp.
11. Omawiany teren należy do cennych przyrodniczo, objętych ochroną prawną w formie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego i fragmentarycznie jego otuliną. Położony jest w otoczeniu obszarów bogatych w liczne formy ochrony przyrody i krajobrazu, o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym. Odległość od pozostałych form ochrony przyrody, jak pomniki przyrody żywej i nieożywionej (Jaskinia w Trzech Kopcach), rezerwatów i pozostałych – jest znaczna.
Obszar Natura 2000 (Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005) położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru planu – styka się z nim od zachodu, na grzbiecie góry Beskid.
Występowanie form ochrony przyrody oraz obszarów cennych uwzględniają ustalenia planu. Nie przewiduje się wpływu realizacji na ustanowione i oraz proponowane formy ochrony przyrody. Funkcja i przedsięwzięcie istnieją już w tym terenie od dziesięcioleci. Ich modernizacja i rozbudowa nie wpłyną na stan środowiska przyrodniczego.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie zmiany planu i planu działania - nie będą docelowo znacząco oddziaływać na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 i ich integralność. Z obszarem planu nie sąsiadują żadne z wyznaczonych siedlisk.

12. Ustalenia planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego nie wpływają na zwiększenie oddziaływania na obszar Natura 2000 w zakresie gospodarki leśnej. Nie ingerują bowiem zarówno w plan urządzenia lasów, jak i nadrzędne przepisy odrębne Ustawy o lasach. Brak negatywnych skutków oddziaływania planu, w tym na siedliska kwaśnej buczyny górskiej oraz na gatunki roślin i zwierząt chronionych wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG wykazany został w ramach „Prognozy oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r”.
13. Obszar opracowania jest położony w obrębie i bezpośrednim sąsiedztwie korytarzy ekologicznych, zwartych, powiązanych ze sobą obszarów leśnych oraz w nieznacznej odległości od korytarzy ekologicznych związanych z dolinami rzek (dolina rzeki Żylica), pełniących ważną rolę w systemie powiązań przyrodniczych kraju i regionu. Główny korytarz ekologiczny biegnie grzbietami między Klimczokiem i Kotarzem – poza obszarem inwestycji.
Nie wprowadza się ustaleń i zapisów wprowadzających zmiany mogące mieć istotny wpływ na stan środowiska przyrodniczego w zakresie powiązań ekologicznych, w tym korytarzy ekologicznych o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.
14. W ramach opracowywanego planu przeprowadzone zostanie postępowanie w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne. Wnioskiem objętych zostanie ok. 4,27 ha dotychczasowych użytków leśnych. Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych Nadleśnictwo Bielsko w ramach realizacji odlesienia a także planu urządzenia lasów ustali formę realizacji kompensacji przyrodniczej w postaci planowych zalesień.
Część zalesień planowanych w obszarze Szczyrku, w tym w zlewni Żylicy a także samego potoku Biła, w której położony jest obszar niniejszego planu, ujęto w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r. W bliskim sąsiedztwie obszaru planu wyznaczono obszar do zalesienia o łącznej powierzchni ok. 1,34 ha.
Poza tym w ww planie miejscowym całość obszarów sąsiadujących z planem miejscowym położona jest w ramach terenów ZL (tereny leśne).
15. Teren wyróżnia się bardzo cennymi walorami krajobrazowymi i widokowymi, które nie ulegną zmianie w stosunku do stanu istniejącego.
16. Nie zachodzą żadne negatywne oddziaływania na elementy zachowanego dziedzictwa kulturowego. W planie ustalono wymogi dotyczące jego ochrony. **Ustaleniem o dodatnim wpływie jest wyznaczenie terenu miejsca pamięci narodowej, gdzie wprowadzone zasady mają wpływ na zachowanie oraz udostępnienie historyczno-kulturowe a także krajobrazowe miejsca.**
17. Z punktu widzenia ochrony środowiska przed hałasem - teren zmiany należy do terenów chronionych przed hałasem – terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Takie ustalenie znajduje się w zapisach planu.
18. W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego oraz wód - wprowadza się odpowiednie zapisy w uchwale.
19. W ramach położenia w obszarze głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 348 "Beskid Śląski" - wymagającego najwyższej ochrony zasobów wodnych – wprowadzono w uchwale informację.
20. **W ramach realizacji ustaleń zmiany planu i planu konieczna będzie rozbudowa sieci infrastruktury technicznej (wodociągowej i energetycznej). Prognozuje się brak wpływu na środowisko przyrodnicze niniejszego elementu inwestycji.**
21. **Dopuszczenie na badanym terenie przedmiotowej inwestycji, nie spowoduje powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym.**
22. **Nie przewiduje się znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami, oddziaływania projektowanego miejscowego planu na środowisko przyrodnicze.**
23. Obszary sąsiednie oraz znajdujące się w najbliższej okolicy dla terenu zmian to:
 - przysiółek Beskidek – na południowym-wschodzie,
 - zabudowa mieszkalna oraz pensjonatowa – na północy, w dolinie Biła,
 - obszary leśne – na południu, zachodzie i północnym-zachodzie.
21. Biorąc pod uwagę zasadę zrównoważonego rozwoju, można powiedzieć, że w tworzonej zmianie planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego starano się wprowadzić zapisy minimalizujące negatywne skutki wprowadzenia nowego zagospodarowania na środowisko.

Można powiedzieć, że w projekcie planu generalnie starano się zawrzeć wszystkie wynikające z potrzeb ochrony środowiska i możliwe do realizacji warunki zagospodarowania terenu oraz zapisy ochronne i zasady zaopatrzenia w media, biorąc pod uwagę zasadę zrównoważonego rozwoju. Dzięki uwzględnieniu wniosków płynących z wykonanego opracowania ekofizjograficznego, oraz roboczej wersji sporządzanego aktualnie „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia..” a także potencjalnych

zagrożeń i w konsekwencji wpisaniu do planu szeregu zakazów i nakazów umożliwiających wyeliminowanie, bądź skuteczne ograniczenie negatywnych skutków, ustalenia planu nie spowodują istotnego zwiększenia uciążliwości dla środowiska i zdrowia ludzi. Efektem winna być gwarancja, że inwestycja nie pogorszy istotnie stanu środowiska, tak w obrębie terenu będącego przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich.

Szczegółowa analiza wpływu przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego wraz z przedstawieniem metod prowadzenia działań inwestycyjnych i wynikającymi z nich zobowiązaniami inwestora a także sposoby rekultywacji, są wykonywane na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, wydawanej na podstawie art. 72 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), w ramach Raportu, o którego uzgodnienie zakresu inwestor zwraca się uprzednio, m.in. do właściwego Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Analizując przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można stwierdzić, że właściwie określono w nim rozwiązania minimalizujące negatywne dla środowiska przyrodniczego i ludzi skutki dopuszczenia zmian na badanym obszarze. Zapisy planu zostały tak sformułowane, aby wymogi w nich zawarte uwzględniały istniejące wymagania przyrodnicze i były zgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody.

Stwierdzić należy, że plan, wprowadzając zmiany w stosunku do stanu istniejącego a tym samym uciążliwości dla środowiska i jego ekosystemów, może je minimalizować, przy zachowaniu wytycznych obowiązujących przepisów szczególnych.

Prognozuje się, że realizacja proponowanego planu nie będzie znacząco, negatywnie oddziaływać na środowisko, nie spowoduje powstania istotnych źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym, bądź mogącym mieć wpływ na obszary cenne przyrodniczo, w tym na obszary Natura 2000 (a także ich integralność) oraz inne ustanowione i proponowane formy ochrony przyrody. Nie spowoduje także powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska powodującym negatywne oddziaływanie na ludzi i ich zdrowie.

Nie stwierdzono istotnych przeszkód z zakresu Prawa ochrony środowiska, które powinny stanąć na drodze realizacji przedsięwzięcia.

XVI. Bibliografia

XVI.1. Materiały dokumentacyjne i źródłowe

- 1) „Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004),
- 2) „Raport o oddziaływaniu na przedsięwzięcia na środowisko sporządzony na potrzeby decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”
- 3) „Prognoza oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r” (BULiGL, 2009),
- 4) Wnioski złożone do opracowywanej zmiany planu miejscowego,
- 5) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szczyrk,
- 6) „Plan gospodarki odpadami dla gminy Szczyrk – aktualizacja” (Eko-Land Consulting Marek Miszczyk, Bielsko-Biała, maj 2008r.),
- 7) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego do roku 2015
- 8) „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2008 – 2033. Tezy i założenia”,
- 9) „Ekspercki projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”,
- 10) „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016”, przyjęta uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009r.,
- 11) „Ekspertyza hydrologiczna zagrożeń powodziowych na obszarze miasta Szczyrk” (Towarzystwo Urbanistów Polskich – Zakład Planowania Przestrzennego w Katowicach, 1998r.).
- 12) „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Soły” (RZGW w Krakowie, 2004r.),
- 13) Osobliwości szaty roślinnej województwa bielskiego”, L. Bernacki, A. Blarowski, Z. Wilczek, Poznań 1998r.
- 14) „Przyroda Beskidu Śląskiego”, A. Blarowski, Poznań 1998r.
- 15) „Nietoperze Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego-poradnik ochrony” (R. Mysłajek, S. Nowak, K. Kurek, 2008r.), „Uwarunkowania przyrodnicze w planowaniu przestrzennym”, K. Dubel, Białystok 2000r.
- 16) „Fizjografia urbanistyczna”, A. Szponar, Warszawa 2003r.,
- 17) „Program małej retencji dla województwa śląskiego – projekt”, Województwo Śląskie, Katowice wrzesień 2005r.,
- 18) „Stan środowiska w województwie śląskim w 2012r.” Katowice, 2013r. Inspekcja Ochrony Środowiska - Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach.
- 19) „Raport o stanie powietrza w województwie śląskim w 2011r.”, Wojewódzka Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Katowicach, 2012r.,

- 20) J. Kondracki, Geografia fizyczna Polski., Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa, 1978
- 21) „Atlas Województwa Bielskiego” (Kraków, 1981),
- 22) Strony internetowe instytucji związanych z ochroną środowiska (w tym także przyrody i zdrowia) oraz planowaniem przestrzennym

XVII.2. Ważniejsze przepisy prawne

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 poz. 1232 ze zmianami)
2. Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012r. poz.647, tekst jednolity z późniejszymi zmianami)
3. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013r. poz.1235 z późn. zmianami),
4. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2010r. Nr 102 poz.651 z późn. zmianami),
5. Ustawa z dnia 6 sierpnia 2010r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
6. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2013 poz. 627 z późn. zmianami)
7. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2008 Nr 201, poz 1237)
8. Ustawa z dnia 28 września 1991r. o lasach, (Dz. U. z 2001r. nr 56, poz. 679) z późniejszymi zmianami,
9. Ustawa z dnia 10 lipca 2008r. o zmianie ustawy o lasach (Dz.U.Nr 163, poz. 1011),
10. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. (Dz.U. 1993 nr 47 poz. 212),
11. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, (Dz.U. 2005 nr 179 poz. 1486)
12. Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2012r. poz.145),
13. Ustawa o zmianie Ustawy prawo wodne oraz niektórych innych ustaw z dnia 5 stycznia 2011r. (Dz.U. z 2011r. Nr 32 poz. 159),
14. Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004r, Nr 121, poz. 1266, z późn. zmianami.
15. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008r. o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U.Nr 237, poz. 1657),
16. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze, (Dz.U. z 2012r. Nr 163 poz. 981),
17. Ustawa z dnia 22 kwietnia 2005r. o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze oraz ustawy o odpadach (Dz.U. z 2005r. Nr 90 poz. 758)
18. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz.U. 03.106.1002 z późn. zmianami),
19. Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz.U. 2004 nr 11 poz. 94),
20. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U.Nr 75, poz. 493)
21. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach (Dz. U. z 2001.62.628),
22. Ustawa z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.05.236.2008 z późn. zmianami),
23. Ustawa z dnia 1 lipca 2011r. o zmianie ustawy o utrzymaniu i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U z 2011r. Nr 152, poz.897)
24. Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. 2001 nr 72 poz. 747),
25. Ustawa z dnia 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz.U. z dnia 11 września 2001r.)
26. Ustawa z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych
27. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz.U. z 2002. Nr 155, poz.1298),
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U.06.137.984)
29. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2002r. Nr 165, poz. 1359),
30. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. (Dz. U. z 2013r. poz.627 ze zmianami) w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu.
31. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. nr 237 z dnia 12 października 2011r.)
32. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z dnia 20 stycznia 2012r.)
33. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz.U. z dnia 28 lipca 2004r.)
34. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymywania tych poziomów (Dz. U. z 2003r. Nr 192, poz. 1883)
35. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2012r., poz. 1109)
36. Rozporządzenie z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi (Dz.U.Nr 121, poz. 640),
37. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie kryteriów wystąpienia szkody w środowisku (Dz.U. z dnia 14 maja 2008r.)
38. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 czerwca 2008r. w sprawie rodzajów działań naprawczych oraz warunków i sposobu ich prowadzenia (Dz.U. z dnia 16 czerwca 2008r.)
39. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2002r. nr 122, poz. 1055)
40. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010r. Nr 213 Poz. 1397)
41. Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE (RDW) z dnia 23 października 2000 r.,
42. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
43. Dyrektywa Rady Parlamentu Europejskiego 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 roku dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 Z 30.5.1991r., str. 40-52 z późn. zm.; Dz. Urz. WE polskie wydanie specjalne z 2004r., rozdz. 15, t.002, str. 26).
44. Rozporządzenie Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998r w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.